

MEGVÁLTOZTATJA-E ISTEN VALAHA IS AZ Ő VÉLEMÉNYÉT AZ Ő IGÉJÉRŐL?

 Hajtsuk meg a fejünket. Kedves Úr Jézus, újra összegyűltünk a Te Nevedben, nagy várakozással az Isten megelevenítő Erejének kiöntésére, hogy az behozzon bennünket a mi pozíciónknak és helyünknek a felismerésébe, és a mi felelősségünkbe, amint mi egy elhívott nép vagyunk, a világtól elválasztva, Istennek odaszánva. Add meg Urunk ma este, hogy az Isten áldásai vezessenek és irányítsanak bennünket azokban a dolgokban, amit mi teszünk vagy mondunk, hogy azok tisztességet és dicsőséget hozzanak a Te Nevednek. Ámen.

² Boldog vagyok, hogy visszajöhöttem ma este a gyülekezetbe, és hogy veletek vagyok, kedves emberekkel. És tudom, hogy meleg van, de épp felhívtam a feleségemet, és azt gondolom, hogy harminc valamennyi fok van ott, harminchárom, vagy harmincöt, vagy valami, és tetemesen melegebb van ott, mint itt. Tehát én hozzászóltam most a meleg időjáráshoz. Tehát, de én annyira örülök, hogy itt lehetek a Tabernacle-ban ebben a csodálatos Húsvéti időben.

³ Nem mondhatom, hogy elnézést fogok kérni a ma reggeli hosszú, hosszú Üzenetért, de én...Az, nem akartam—nem akartam kimeríteni a türelmeteket és azután újra rátérni ma este. De én—én azt akartam, hogy—hogyan hozzatok hozzám az Üzenetet, hogy ti részei vagytok ennek a feltámadásnak. Látjátok? És ne aggódjatok többé Azon, látjátok. Csupán örvendeztetek Rajta! Semmi, sehol nem választhat el benneteket Attól; semmi; Örökre biztosítva az Isten Királyságában. Amikor Isten rátok nyomta az Ő Pecsétjét, akkor ti a rendeltetési helyetek végéig vagytok.

⁴ Mikor a kormány egy pecsétet tesz egy csomagra, a vasút pecsétet tesz egy ajtóra, akkor a kocsit nem lehet megbabrálni addig, amíg az el nem érte a rendeltetési helyét.

Amikor Isten egy emberre teszi az Ő Pecsétjét. És a Pecsét a Szent Szellem. Amikor Ő megpecsétel így egy embert, akkor ő element az ő Örök célállomására. Soha nem tud ő többé, soha többé nem tud visszamenni. Mert emlékezzetek, hogy az Efézus 4:30. mondja, “Ne szomorítsátok meg Istennek Szent Szellemét amely által el vagytok pecsételve mindenkorra.” Látjátok, örökre

el vagytok pecsételve. El vagytok pecsételve Örökre, az Isten Királyságába, a Szent Szellem által. Most gondoljátok ezt el!

⁵ Azután ti, az ördög fog ütni rátok, és ő fog mindent mondani nektek, és vádol benneteket, és—és megpróbálja elérni hogy ti azt gondoljátok, hogy nem vagytok. De ne figyeljetek rá.

⁶ Most ti tudjátok, hogy átmentetek a hálálból az Életre. Tudjátok, hogy azokat a dolgokat, amelyeket egykor szerettetek, már többé nem szeretitek. Tudjátok, hogy elhittétek Isten minden Szavát. Láttátok Istent munkálkodni közvetlenül közöttünk anélkül. . . Csalhatatlan bizonyítékokkal, hogy Ő a nagy “ÉN VAGYOK”. Megfigyeltétek, hogy valamikor valami mondva lett az Ő Nevében, soha nem volt egy dolog profétálva az Ő Nevében, csak ami pontosan megtörtént úgy. Még a tudomány, újságok, képek, kamerák, írók, minden másnak el kellett azt ismernie. Látjátok, függetlenül attól, hogy ők akarták, vagy nem, Isten mégis megcsináltatja velük látjátok, hogy tudassa.

⁷ Most, lévén egy kis csoport. Emlékezzetek, hogy az nem egy nagy csoport, amelyért Ő jön. “Ne féljetez kicsiny nyáj; tetszett a ti Atyátoknak. . .” Látjátok?

⁸ Egy megdöbbenő szót akarok veletek hagyni, közvetlenül mielőtt egy lelkészt felszentelünk. És ez nagyon megdöbbenő, de csupán, hogy tudjátok. Nos, én nem mondom, hogy ez számszerűen pontos, de szeretném ezt rátok hagyni.

⁹ Nem tudom, hogy bárki közületek itt látta-e már a szarvasmarhák keresztezését. Amely, én nem hiszek abban, de figyeltem, amikor csinálták. És láttam őket, amint a hím spermáját vették, csak annyit, amelyet egy kis fém érintésével felvettek, mint egy kis fogpiszkáló, és ráhelyezték azt egy márványdarabra. És csavargatták azokat az üvegeket, amelyek felnagyítják nem tudom hányszorosára, amíg a sperma. . . Ahol te semmit nem láthattál a természetes szemekkel, bármilyen szokásos szemüvegen át. De amikor fel lett nagyítva száz, vagy százötvenszeresre, akkor láthatod abban az egy kicsiny spermacseppben, talán ötventől százig kis sejtek ugrádoznak körben. Szintén, a nőstényben is jön annyi pete a—a spermába. Most, amikor azok—azok összekerülnek, nos, az első kettő, amely találkozik és kapcsolatba lép. . .

¹⁰ Abbóla a millióból csak egy van, amely élni fog. Gondoltatok már valaha is erre? Azok ugyanolyan sejtek, és ugyanolyan tojások, mindkettőjük hasonló, de csak egy fog élni. És nem az határozza meg, hogy melyik üt be először. Mert, néha a pete egész hátul, és a sejt esetleg a sperma közepén van fent, és azok átmásznak egymáson. Ehhez egy Intelligenciára van szükség, hogy tudja, hogy az fiú lesz, vagy lány, vörös hajú, fekete hajú, vagy bármi. Ez Isten kiválasztása. Semmi más nem lehet. Kiválasztás!

¹¹ Még a természetes születésben is kiválasztás van, hogy az fiú lesz, vagy lány, vagy bármi is lesz az. És amikor az a kis sejt beletekergőzik abba a kis petébe, és a kis farkok leesik, és elkezdődik a babának a gerince, vagy bármi; állat, baba, vagy bármi is az. És a millió sejtek többi része... Egy millió pete, egy millió sejt, és csak egy él. Mind az azonos, de Isten választ kiválasztás által, hogy melyik fog élni, és a többi elpusztul. Egy millióból egy!

¹² Amikor Izráel elhagyta Egyiptomot, ők mindannyian hittek egy próféta üzenetében. Ők látták Isten jeleit Mózes által. Mindnyájan látták azokat. És ők mindannyian kijöttek Egyiptomból, és átmentek a Vörös-tengeren, és megkeresztelkedtek Mózesre. Mindegyik látta az Isten erejét, amint az megragadta őt, amikor Szellemben énekelt; és amikor Miriam ütötte a csörgődobot, fel-és-alá szaladgált a tengerparton. Mindannyian, minden este ettek friss, mennyei mannákat az égből. Közülük mindannyian ittak a szellemi Sziklából, amely meg lett ütve. És kétmillió ember volt, akik Egyiptomot elhagyták. Hányan érték el az ígért földjét? Kettő. Egymillióból egy! Hol vannak ők? Jézus azt mondta, hogy elvesztek. "A ti atyáitok mannákat ettek a pusztában harminc évig, és én mondom nektek, hogy ők mindannyian meghaltak."

¹³ Most, körülbelül ötszáz millió Keresztény van a világon ma este, beleszámolva Katolikusokat, Protestánsokat és mindent. Ha Jézus eljönne az Elragadtatásban, aszerint, amit éppen elmondtam, ötszázan hiányoznának a világon ma este, az Elragadtatásban. És valószínűleg ez van mindennap, beleszámolva minden országot amelyek soha nem lettek beleszámolva. Tehát ez bármikor meglehetne, látjátok.

¹⁴ Óh, Keresztények, csatoljuk fel az Isten fegyverzetét. Tegyük meg mindent, amit tudunk, hogy hogyan szolgáljuk Őt, szeressük Őt, és várjuk azt a nagy időt.

¹⁵ Nos, nem lesznek nagy milliók, és sokaságok, amelyek egy nemzedékből kijönnek, és bemenetelnek. Az—az nem lehet.

Most emlékezzetek, mindennap véget ér egy nemzedék, mindennap. "Amint az Noénak a napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor, amikor nyolc lélek menekült meg víz által." De mindennap véget ér valaki számára egy negyven éves periódus, néhányaknak. Látjátok? És mindennap annyi el van pecsételve a Királyságba. Egy napon el fog érkezni az utolsó nap.

Legyünk most bizonyosak, amíg mi a megfelelő értelmünkben vagyunk. És a gyülekezetben, és az emberek között, ahol a Szent Szellem így azonosította Önmagát velünk, legyünk bizonyosak abban, hogy minden rendben van, és maradjon rendben, Ő előtte.

¹⁶ Ne álljatok meg. Ne nyugodjatok se éjjel se nappal, amíg a megelevenítő Erő ki nem hozott benneteket a világ dolgaiból, az Isten Királyságába. És ti, akik igazán be lettetek hozva az Isten Királyságába, és meg lettetek elevenítve az Isten Szelleme által, milyen boldogság! Az örömnök könnyeivel kellene nekünk a térdeinken lenni éjjel és nappal, hálát adva Istennek azért, amit Ő tett.

¹⁷ Ma este van egy kis változás a szolgálatunkban. Van itt nekünk egy nagyszerű testvérünk, Capps Testvér. A Nazarénus gyülekezetből jött hozzánk. És azt gondolom, hogy ez így van, Capps Testvér? Azt kívánja maeste, hogy fel legyen szentelve általunk, kezek rátevése által.

¹⁸ Nekünk nincsenek papírjaink, hogy azokat kiadjuk bárkinek, de mi el vagyunk ismerve mint...Lehetnének papírjaink, de mi hisszük, hogy egy igaz, felszentelt lelkésznek a Mennyben vannak a papírjai. Látjátok? És ő—őneki megvannak a jogai, hogy prédikálja a Bibliát mindaddig, amíg Isten azonosítsa az ő életét a Bibliával. Hiszük, hogy ez az ő megbízólevele.

¹⁹ És most Capps Testvér hivatalosan fel lett szentelve a—a Nazarénus gyülekezetben, de ma este ő azt akarja, hogy a venek és így tovább, hogy tegyék rá a kezeiket felszentelésre, hogy vigye ezt az Üzenetet. Milyen bátor dolog!

²⁰ Én—én hallottam a híreket azóta, mióta Tucson-ban vagyok, és olyan csodálatos híreket hallottam Capps Testvérről itt az ő segítségében a mi kegyes Neville Testvérünk irányába, aki tartja a Világosság gyertyáját épp olyan bátran, ahogyan ez a két ember tarthatja. Mi rátettük kezeinket Neville Testvérrre, de Capps Testvérrre még nem. És akarom azokat, akik lelkészek, Jackson Testvér és a többieket, ha itt vannak, és Ruddell Testvért és a gyülekezet véneit itt, ha feljönnének ide csak egy pár percre most, és rátennék kezeiket Capps Testvérrre. És a . . .

²¹ Most mi azt találjuk a Bibliában, hogy ez az a mód, ahogy ők tették, rátették kezeiket azokra, és elválasztották őket azután. És ez az, ahogy ők Timótheussal is tették. Azt mondta, “Ézáltal az ajándék által, amely benned volt Lois nagymamától. . .” Ők észrevették, hogy abban az emberben volt egy ajándék, odajöttek hozzá a presbiterek által, a kezek rátevése által.

²² Most, utolsó-napi testvérek, késői-esős testvérek azonban ezt összekeverték. Ők azt gondolták, hogy ők adtak neki egy ajándékot, amikor ezt tették. Nem, az ajándék már benne volt, és ők csupán ráhelyezték kezeiket mint jóváhagyást, hogy ők hitték, hogy Isten az ajándékot már belehelyezte. És ők azt szentesítették a kezek rátevése által.

²³ És ezek az emberek itt ebben a gyülekezetben, akikről én hiszem, hogy az ő lelkükben fel vannak ruházva az Ő megelevenítő Erejével; ha ti testvérek feljönnétek ide éppen most, Ruddell Testvér és mind a többiek, akik itt vannak

a gyülekezetben, és a vének és testvér gyülekezetek itt körben, hogy rátegyék kezeiket Capps Testvérre, hogy legyen ő felszentelve a mi jóváhagyásunk által, ez előtt a hallgatóság előtt, és legyen kiküldve, hogy prédikálja az Úr Jézus Evangéliumát ahová Isten elhívja őt. Ő válik. . .

Ő már egy közülünk Születés által. Ő egy közülünk, mert hitte az Üzenetet. Ő egy közülünk, mert—mert ő az Ige Igazságáért áll ki. És azt akarjuk, hogy Capps Testvér legyen hivatalosan felszentelve előttetek, a kezek rátevése által, hogy ő egy miközülünk.

Rendben van Ruddell Testvér, Capps Testvér, Neville Testvér. Junior Jackson Testvér, bárki a többi lelkészek közül itt, egyszerűen nem tudom, hogy hányan vannak itt. Én nem. . . Gondolom, hogy nekik ma este saját szolgálataik vannak. Tehát gyere fel ide, Capps Testvér.

Most hol van Hunter Testvér és a többiek New Yorkból, én. . . Anthony Testvér? Azt hiszem visszamentek. [Neville Testvér mondja, “Ott van Anthony Testvér hátul.”—Szerk]

Bárki a többiek közül, akik itt vannak velünk, nos, mi örülnénk nektek, ha feljőnétek ide és itt állnátok velünk most, mint egy elismerője annak, hogy mi hisszük azt, ami Capps Testvér.

Hányan ismeritek itt Capps Testvért, emeljétek fel a kezeiteket. Rendben, engedjétek le a kezeiteket. Hányan hiszitek, hogy ő Isten szolgálója, emeljétek fel a kezeiteket. [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Mi szeretjük őt, mint a tesvérünket.

²⁴ Most ez nem pontosan a helyes módja annak, amit mi felszentelésnek hívnánk, de én szeretném ha ez a hallgatóság. . . Nem tudnám elénekelni ezt az éneket, de szeretném, ha segítenétek nekem megpróbálni. Ez. . .

²⁵ Egy napon egy próféta lement az oltárhoz a templomban. És mialatt ő ott volt a templomban. . . Ő egy jó ember volt, de ő csupán rátámaszkodott Uzzia király karjaira, és ő egy—és ő egy jó ember volt. De mégis egy napon, a templomban ő látott valamit, amikor egy látomásba esett, amit ő soha azelőtt nem látott. Angyalokat látott szárnyakkal, amint oda és vissza röpködtek az épületen át így kiáltva, “Szent, szent, szent a Mindenható Úr Isten!” Gyertek testvérek. Igen. Látjátok? “Szent, szent, szent a Mindenható Úr Isten!” Ben. . . Látjátok?

²⁶ És amikor ezt látta, akkor a templom oszlopai kimozdultak. És ő azt mondta, “Jaj nekem! mert én tisztátalan ajkú ember vagyok.” Az Isten Jelenlétében ő felismerte, hogy noha ő egy próféta volt, de helytelen volt. Azt mondta, “Tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú emberek között lakozom.”

27 És az egyik Angyal elrepült, vett a Tűzből egy parazsat, és megérintette az ő ajkait, és azt mondta, “Prófétálj embernek fia!”

Adnál nekünk egy akkordot testvérnő, légy szíves. Hányan ismeritek ezt az éneket? Vegyünk egy verset. Rendben.

Amikor a Tűz parazsa megérintette a prófétát,
Olyan tisztává tette őt, amilyen tiszta csak lehetett,

Amikor az Isten hangja mondta,
“Ki fog elmenni nekünk?”

Akkor ő válaszolt,
“Ime itt vagyok, küldjél engem.”

[Üres hely a szalagon—Szerk.] . . . szólj Uram,
Szólj, és én gyorsan válaszolni fogok Neked;
Szólj Uram, szólj Uram,
Szólj, és én válaszolni fogok,
“Uram, küldjél engem.”

Millióan most bűnben és a szégyenben
haldokolnak;
Hallgassátok az ő szomorú és keserű
kiáltásukat;

Siess testvér, siess az ő megmentésükre;
Gyorsan válaszolj, “Mester, itt vagyok én.”

Szólj Uram, szólj Uram,
Szólj, és én gyorsan fogok válaszolni Neked;
Szólj Uram, szólj Uram,
Szólj, és én így fogok válaszolni,
“Uram, küldjél engem.”

Jöjjenek most a vének körbe, és tegyék rá kezeiket Capps Testvérré. Hajtsuk meg mindnyájan a fejünket.

28 Kedves Istenünk, a templom oszlopai újra megmozdultak, és amint látjuk a megelevenítő Élet Szellemét, munkálkodva a mi testvérünkben. Imádkozom Istenem, amint ő ezt Fentről érzi, amely mondja, hogy neki mennie kell. Rátesszük kezeinket mint a Te véneid Urunk, és a közösség jobbját adjuk oda neki; és rátesszük kezeinket, és ráhelyezzük Isten áldásait, hogy Te kend fel az ő ajkait, az ő gondolatait, az ő teljes lényét. És hadd vigye ő az Evangéliumnak ezt az Üzenetét, minden repedéshez és sarokhoz, amelyhez őt Te elhívod. Add meg ezt Urunk. Mi Neked adjuk a mi testvérünket, mint a Te egyik szolgádat, a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

29 “Prédikáld az Igét,” fiatal testvérem. “Legyen az alkalmas, és alkalmatlan időben; fedj, dorgálj minden hosszú tűréssel és Tanítással.” Isten áldjon meg, testvérem.

30 [Ben Bryant Testvér azt mondja, “Branham Testvér, rám tennéd a kezeidet? Ők rámtennék a kezeiket? Szeretném, ha

felszentelnének.”—Szerk.] Te nem. . . Nem tudtam, hogy te még nem vagy.

Ben Testvér itt hozzánk jött. Azt hiszem, hogy ő már egy ideje prédikál. De még nem volt hivatalosan (Én azt gondoltam, hogy volt; ezért hívtam őt fel) felszentelve, vagy kezek téve rá itt.

³¹ Nos, Ben Testvér felesége itt van valahol, és ő egy kedves személy. Egy asszony prédikátor volt. És mikor ő és a mi testvérünk megházasodtak, és ő elhozta a feleséget a Tabernacle-ba, amikor ő látta és hallotta az Igét, pedig egy nagyszerű kis hölgy, egy nagyszerű személyiséggel, de amikor látta, hogy helytelen az asszonyok számára azt tenni, ő félretette; és úgy nézki, hogy az az ő férjére szállt. Ez helyes. Ez apostoli. Ez az, ahogy ennek lenni kell.

³² Ben Testvér viszi a szalagokat úgy tudom, az ő feleségével. Ők járnak a . . . kieső helyekre, messze a hegyekbe, dzsungelbe, és lejátszák ezeket a szalagokat és magyarázatot fűznek a szalagokhoz. Sok esetben kiűzik őket, kivetik, kidobják őket. Mi számítunk erre. “Mert mindnyájan, akik kegyesen élnek Krisztus Jézusban, üldöztetést fognak szenvedni.”

³³ Hányan ismeritek itt Ben Testvért? Hányan hiszitek, hogy ő Isten szolgája, [Gyülekezet, “Ámen.”—Szerk.] méltó erre az áldásra, amelyet mi kérni fogunk Istentől a számára? Látjátok, ő nem egy idegen. Velünk volt évről évre. Úgy ismerem őt, mint egy alázatos embert. Ő olyan mint én; sok tévedést követ el. Mindnyájan így vagyunk. Amit én Ben Testvérben szeretek, hogy hajlandó az ő térdein mászni, hogy helyre tegye.

És amikor az egyik napon hallotta a *Házasság És Elválás* üzenetét, akkor ő és a felesége épp válni akartak, mert ő szereti a feleségét, és ő is szereti őt, de meg akartak felelni az Isten Igéjének. Amit csak az Ige mondott, ők azt akarták. Imádkozom, hogy Isten áldja meg Ben-t és az ő feleségét az Ő szolgálatára.

Tegyük a kezünket a mi testvérünkre.

³⁴ Kedves Istenünk, rátesszük kezeinket a mi Ben Testvérünkre jeléül annak, hogy szeretjük őt. És hisszük Urunk, hogy ő hajlandó egy munkát tenni Érted, hogy ki legyen küldve ezekkel a szalagokkal, hogy lejátszsa őket a hegyi emberek között a távoleső helyeken, ahová valószínűleg sokan közülünk soha nem fogunk eljutni, de mégis az Üzenetnek el kell mennie az egész világra. Imádkozunk, hogy Te áldd meg a mi testvérünket, és add neki a Te Szellemedet, és jöjjön Az rá. És vezesd őt, irányítsd őt és az ő feleségét azokra a helyekre, ahol talán az az egy lélek ott van kint, és az ajtók nem zárulhatnak be addig, amíg az az egy bárány be nincs hozva. Te nem vagy elégedett kilencvenkilencel. A . . . Minden névnek, amely a Könyvben van, be kell hozatni. Segíts nekik Urunk, amint mi ráhelyezzük kezeinket, amint mi társítjuk őt magunkkal, mint a mi testvérünkkel. És a mi

segítségünk és imánk érte vele fog menni. És imádkozunk, hogy áldd meg őt Urunk, ahová csak megy. Jézus Nevében. Ámen.

Légy áldott Ben Testvér! A közösség jobbját adjuk neked, mint lelkész testvérek. Isten áldjon meg, testvér.

³⁵ [Earl Martin Testvér mondja, “Branham Testvér, rám tennéd a kezed, felszentelnél engem, hogy pásztorként dolgozzak?”—Szerk.] John Martin. . . [“Earl.”] Earl.

Hányan ismeritek Earl Martint? Hányan hiszitek, hogy ő Krisztusnak a szolgálója? Ő hozzánk jön a. . . Azt hiszem, hogy eredetileg egy Pünkösdi csoporttól, és most azt gondolom, hogy ő pásztorol és egy független munkát végez.

³⁶ Én úgy ismertem Earlt, mint Krisztusnak egy valódi szolgálóját. Soha nem felejttem el egy cselekedetét, sok volt, de egy cselekedetét Earllal. Emlékszem, hogy egy este hívták őt, amikor Dallas, Texas-ban voltam; vagy—azt hiszem nem, hanem. . . [Egy testvérnő mondja, “Beaumont.”] Beaumont, Texas, az helyes testvérnő. És ők—ők. . . A kisbabája haldokolva feküdt, és azt gondolták, hogy már meghalt. Többé már nem lélegzett. És Earl körbe utat talált az én szobámhoz, mint egy papa, hajlott vállakkal, lehajolt előttem, amint én az ágyban voltam. Kifordított, átölelt és azt mondta, “Testvérem, én hiszem, hogy te Isten prófétája vagy. Mindig hittem ezt. És ha te csupán mondd a szót, noha a kisbabám halott, mégis élni fog.” És a baba visszajött az életbe, és él.

³⁷ Hiszitek, hogy ő méltó ezen hívők közösségének a jobbára? [Gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

Imádkozzunk testvérek, amint rátesszük kezeinket.

³⁸ Kegyelmes Mennyei Atyám, újra rátesszük kezeinket a mi Martin Testvérünkre. Elküldjük őt Urunk, a legtávolabbi részekre, amelyeket Te rendeltél el, hogy ő oda menjen; akárhol is van az, sokak vagy kevesek, mellékutat, főutak, sővények, ha az lesz. Akárhol is van Urunk, hadd legyenek a Te áldásaid rajta. Rátesszük kezeinket, amikor a Te jó szerencsédet kérjük rá és a mi áldásainkat adjuk neki, hogy az a Szellem, amely rajtunk van Urunk, menjen ővele, és vezesse őt, és irányítsa el az elveszett lelkekhez kint a sővényeken és főutakon. Elküldjük őt a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg téged Martin Testvér. Menjél most és az Úr legyen veled.

³⁹ Ugyanabból a célból? [Richard Blair Testvér beszél Branham Testvérnek—Szerk.] Richard a te neved? [“Igy van. Richard Blair.”] Hányan ismeritek Richard Blair? Hányan hiszitek, hogy ő Isten szolgálója? Ő a—az Egyesült Pünkösdi gyülekezet csoportjából jött.

És testvér, Blair Testvér, emlékszem az ő nagy elhívására. Emlékszem arra az időre, amikor Blair Testvér nem, nem akart

hinni nekem, mert volt ott egy szellem, amely velem munkálkodott, és azt mondta neki, hogy én hamis vagyok. És mialatt ő épp ott ült az összejövetelem, a Szent Szellem körbefordult és kihívta azt. [Blair Testvér mondja, “Ez igaz.”—Szerk.] És ő éppen készen állt egy—egy lerobbanásra, és ez az, ami eljuttatta őt arra az állapotra.

Emlékszem arra, amikor az ő kedves felesége felhívott engem egy napon. Azt mondta, “Branham Testvér azt hiszem, hogy Richard meg fog halni.” És neki volt, azt hiszem egy sálja. Elment és ráhelyezte azt, amint én kértem őt, és imádkoztam. Ime itt van. [Blair Testvér mondja, “Ámen.”—Szerk.]

⁴⁰ Egy kisbaba egy baleset részese volt, vagy. . . [Blair Testvér mondja, “A fiam.”—Szerk.] Az ő fia, egy balesetben, amikor nem adtak neki sok reménységet, egy agyrázkódással. És imával, mégpedig telefonon át, a baba meggyógyult. [“Ámen.”]

Hiszitek hogy Blair Testvér Krisztusnak egy igaz tanúja? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Imádkozzatok, hogy a ti áldásaitok velem menjen.

Testvérek, tegyétek kezeiteket rá.

⁴¹ Kedves Istenünk, hogy azonosítjuk a mi kedves és nemes testvérünket, a Te szolgádat, aki még a saját csoportjából is kijött, hogy a Világosságban járjon. Atyánk, imádkozunk, hogy Te áldd meg a mi Blair Testvérünket, amint elküldjük őt a mi áldásainkkal és szentesítésünkkel, a rajta lévő kezeink által, hogy akárhová is hívd Te őt Urunk, hogy amilyen munkára csak lehet. Menjen a Te Szellemed Blair Testvérel. Vezesd őt és irányítsd őt e világ elveszettjeihez és haldoklóihoz, hogy segítsen megtalálni az elveszett bárányt, hogy visszahozza azt az akolba. Akárhon is legyen az, akármit is tartogatsz Te számára Urunk, mi csupán azt kérjük, hogy a Te Szellemed irányítsa őt és vezesse őt az ő életének utazásán át. Mi az ő testvérei vagyunk. Miközben a közösség jobbát adjuk neki, kérünk Téged, hogy menjél vele a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

A közösség jobbja! Isten áldjon meg Blair Testvér. Mi veled vagyunk száz százaléig, imádkozunk érted és megteszünk mindent, amit csak tudunk, hogy végig segítsünk téged. Isten áldjon meg.

⁴² [Merlin Anthon Testvér mondja, “Ez ugyanez számomra, Branham Testvér, felszentelésre.”—Szerk.] Mit mondasz? [“Felszentelés.”] Ki vagy te? [“Merlin Anthon.”] Merlin Anthon. [“Én gyülekezeti vagyok.”] Hol? [“Itt a gyülekezetben.”] A gyülekezetben. Ismeri valaki Merlin Anthon Testvért? Ő számomra új. [“Az Üdvhadsereggel. Emlékszel rám?”] Óh, igen. Bocsáss meg nekem testvér.

Az Üdvhadserégből, így van, emlékszem rá. Biztosan, most már ismerem őt. Én csak. . . Csupán az arca nem tűnt nekem ismerősnek akkor, ebben az időben. Hányan ismeritek őt, hogy ő

Isten embere? [A gyülekezet, “Ámen”—Szerk.] Hányan hiszitek, hogy—hogy Isten velem munkálkodik, emeljétek fel a kezeteiket. [“Ámen.”] Fogtok imádkozni érte? [“Ámen.”]

⁴³ Most testvér, mi tudjuk, hogy te egy nagy embercsoportból jössz, az Üdvhadseregből, ők egy nagy nép. De, és, de az Üdvhadsereg egy nagy munkát végez az utcákon. Mi nem mondhatunk semmit a Nazarénusok ellen, a Pünkösdi gyülekezet vagy az Üdvhadsereg ellen vagy bármelyikük ellen; ők a mi testvéreink. De látjátok, mi hisszük, hogy mi egy nagy Üzenetnek a hordozói vagyunk épp erre az órára, amelyben élünk. Te akarod ezt velünk tenni? [Anthon Testvér mondja, “Ámen.”—Szerk.]

Hajtsuk meg a fejünket, miközben rátesszük kezeinket a testvérünkre.

⁴⁴ Kedves Mennyei Atyánk, Te vagy Az, aki az elhívást teszed. Te vagy Az, aki megelevenítet az Igét, úgy hogy ők hihessenek. És mi rátesszük kezeinket a mi drága testvérünkre, mint egy szentesítés, hogy mi hisszük, hogy Te velem vagy és segíteni fogsz neki. Elküldjük vele a mi áldásainkat, hogy mi, akik hisszük, hogy átmentünk a halálból az Életre, és most megelevenítő Erőt tartunk a szívünkben, az Isten kegyelme által. Rátesszük kezeinket a mi testvérünkre, és elküldjük őt a mi áldásainkkal, hogy Te vezesd őt és irányítsd és igazgasd őt a föld minden hasadékhöz, Urunk, ahová Te rendelted el neki hogy menjen. Menjen a Te Szellemed velem, és adjon neki egészséget, erőt és sikert az ő szolgálatában, mert mi őt a Jézus Krisztus Nevében küldjük. Ámen.

⁴⁵ Isten áldjon meg testvér. Ez a közösség jobbjára, tudod, testvérek rázzatok kezemmel, az ilyen testvérek. Tehát, hogy te. . . Rendszerben, az Úr áldjon meg mindnyájukat.

⁴⁶ [Carrell Testvér mondja, “Én—én soha nem lettem hivatalosan. Szeretném, ha rám tennétek a kezeteiket, mint azokra, a Jézus Nevében.”—Szerk.] Te, amit csak kívánsz. És a te. . . [“Ideje már, és ugyanazért, mint őket.”] Most mi a neved? [“Carrell Testvér Cincinnati-ból.”] Carrell Testvér.

[Carrell Testvér mondja, “Felszentelt lelkész voltam, de nem tudtam egyetérteni azokkal a testvérekkel, akik asszonyokat szenteltek fel mint lelkészeket, és nekem attól el kellett szakadnom.”—Szerk.]

Ez Carrell Testvér Cincinnati-ból. Bárki, aki ismeri Carrell Testvért, emeljétek fel a. . . Mivel Cincinnati-ból van, kétlem, hogy bárki is ismerné. Azt mondja, hogy ő egy csoporttal volt, és az a csoport asszony prédikátorokat akart felszentelni. Ő nem tudta azt elviselni, és el kellett szakadnia tőlük.

Ez pontosan az ahogyan én is elszakadtam a Misszionárius Baptistáktól. Doktor Roy E. Davis, hányan hallottatok már róla?

Biztos, hogy hallottatok, látjátok. Ő fel akart szentelni néhány asszony prédikátort, és én azt mondtam, “Nem uram. Mint vén,” mondtam, “Én nem tehetem meg ezt tudatosan. Ez az Isten Igéje ellen van.”

⁴⁷ Én nem ismerlek téged Carell Testvér. De a te bizonyágtételeid alapján, és az Igazság alapján, amelyért te kiállsz... Nekünk nincs semmi kifogásunk azok ellen az asszonyok ellen. Ők testvérnők. Szeretjük őket. De azt hisszük hogy nekik megvan az ő helyük és hogy nekik ott kell maradni. Látjátok? És mi hisszük, hogy ők drágák egy férfi számára, és segítőtársak. És semmi esetre sem... Azt hisszük, hogy ők a legnagyobb ajándék, az üdvösségen kívül, amelyet Isten valaha is adott egy férfinak. De neki nincs helye a szószéken, az Isten Igéjének megfelelően. Ezen az alapon, és a te Istenbe vetett hited alapján, rád tesszük kezeinket, mint közösséget, hogy gyere velünk.

Tegyük rá a kezeinket.

⁴⁸ Kedves Mennyei Atyánk! Ez a fiatalember, egyszerűen körülbelül tudom, hogy hogyan érez. Ki lett dobva a valódi Igazság miatt. Hogy, “Az ember nem csak kenyér által él, hanem minden Ige által.” Tehát rátesszük kezeinket, ráhelyezzük áldásainkat. Vezesse őt a Te Szellemed, irányítsa őt és igazgassa őt az életutazáson át, ahová csak Te küldöd őt Urunk. Hadd tudja ő, hogy mi imádkozunk érte, és segítségére leszünk, és támogatjuk őt mindaddig, amíg ő az Igazságért fog megállni. Add meg ezt Urunk. Elküldjük őt a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg Carell Testvér.

Tegyétek kezeiteket rá, ti a különbözőek. Mindannyian valahogy a közösségnek jobbát adjátok azzal.

⁴⁹ Ruddell Testvér itt, ő még soha nem lett hivatalosan felszentelve itt a gyülekezetben. Tud...Hányan ismeritek Ruddell Testvért? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Mi mindnyájan ismerjük őt. Hányan tudjátok, hogy ő Isten embere? [“Ámen.”]

Kedves Mennyei Atyánk, legyen, amiképpen a Te véneid ráteszik kezeiket erre a testvérré, aki átment mély, sáros vizeken. Láta az ő gyülekezetét elesni. Látott mindent megtörténni, de mégis hisz. Noha a...?..Mi rátesszük kezeinket, és ráhelyezzük áldásainkat...?..Kend fel őt Urunk hatalmasan az Igével, Urunk, és küld el őt a föld minden hasadékházhoz!...?..legyen őrajta, és segítse őt. És küldjük őt Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

⁵⁰ Ruddell Testvér, neked mindig meg volt a közösség jobbjá. Én ismerem Ruddell Testvért. Olyan ő—ő mint az én saját fiam. Apja és én, anyja olyan régóta ismertük egymást. És én tudom, hogy

Ruddell Testvér az Isten szolgálója. Szolgáltam vele. Isten áldjon meg, Ruddell Testvér.

⁵¹ Mi az ő neve? Ki vagy te testvérem? [Valaki mondja, “Martin Testvér sógora”—Szerk.] Martin Testvér, te ismered őt Martin Testvér?

Mi a neved? [A testvér mondja, “McComas tiszteletes.”—Szerk.] McComas Testvér. Feltételezem, hogy itt senki nem ismeri őt, de ő egy. . . Igen, ez az ember itt ismeri őt, Tyler Testvér. És ő azért jön, hogy. . . hogy kezünket tegyük rá, hogy legyen ő az Evangélium hordozója. McComas Testvér honnan való vagy, McComas Testvér? [“Rockford, Illinois.”] Rockford, Illinois. [“Felhívtad az otthonomat a múlt héten, vagy a múlt hétfőn este, és imádkoztál a feleségemért.”] Óh, így van ez? Tucson-ból. [“Tucson, Arizona.”] Ó, emlékszem most hogy felhívtalak. [“A feleségem felállt a következő reggel.”] Dicsőség az Urnak!

[Martin Testvér mond valamit Branham Testvérenek—Szerk.] Mit mondasz? [“Az én legfiatalabb húgom.”] A te húgod. [“Ő itt van most. Le volt bénulva.”] Tehát ő itt van most, lett érte imádkozva az egyik este, Tucson-ból telefonon. [“Béna volt.”] Bé-. . . [“Le volt bénulva, és most itt van.”] Le volt bénulva egy pár estével ezelőtt és ő most itt van. Akkor Martin Testvér imádkozott érted. Nem csoda, hogy venni akarja az Üzenetet!

Tegyük rá a kezünket testvérek.

⁵² Kedves Istenem, ráteszem a kezemet a többiekkel a Te szolgálóra, és odaadok neki a közösség jobbját, imádkozunk, hogy az Isten áldásai. . . ? . . . [Branham Testvér kijelentését nem lehet tisztán hallani—Szerk.] . . . ? . . . amire Te őt el rendelted. A Te áldásod legyen rajta, és irányítsd őt és igazgasd őt Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

A közösség jobbjá testvérem, és azok legyenek veled. Isten legyen veled.

⁵³ [Valaki mondja, “Branham Testvér?”—Szerk.] Igen testvér? [“Nekem még van egy, aki ezt szintén akarja.”] Rendben van, uram. Azt hiszem, hogy ez. . . [“Darris Testvér.”] Darris Testvér. Én nem. . . [“Én ismerem Earl Testvért és Brewer Testvért.”] Ez az ember Darris Testvér. Honnan jöttél testvér? [“Black Rock, Arkansas-ból.”] Black Rock, Arkansas. Testvér. . . [“Én ismerem őt testvér.”]. . . ismerte őt. Valaki más, azt hiszem itt, azt mondta. . . Brewer Testvér. Azt hiszem, hogy találkoztam velük ma reggel. És—és Vayle Testvérnő, azt hiszem Vayle Testvér és ők, akik ismerik őt és tudják, hogy ő Isten embere, Istennek a szolgálója. Csodálatos!

⁵⁴ Hát most, kedves testvérem, hogy te az Üzenet hordozója legyél, mi azt akarjuk, hogy tudjad, hogy mi mögötted fogunk állni, és mindent megteszünk, amit tudunk. Imádkozni fogunk érted, hogy te is vigyed ezt az Üzenetet a legtávolabbi részekig, ahová csak Isten elrendelte, hogy menjél.

Tegyük rá a kezünket a mi Darris Testvérünkre.

Kedves Istenünk, most rátesszük a kezeinket a mi kedves testvérünkre, odaadva neki a közösség jobbját, és elküldjük őt a Jézus Krisztus Nevében, hogy Te kend fel őt. És...?... a közösség jobbát adjuk neki!...?...És a Te Szellemed menjen vele, és irányítsa őt és igazgassa őt a Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg testvér.

⁵⁵ Én—én azt hiszem, Anthony Testvér. Sokan közületek ismerik Anthony Testvért. Régóta velünk van itt. Én magam ismerem őt, mint Krisztus szolgáját. Hiszem, hogy ő egy odaszentelt fiatalember. Hivatalosan még soha nem volt kézrátételen. Ő nem tudta, hogy ez fog következni, barátaim. Látjátok? De épp most ez neki éppen olyan jó. Tehát mi rá fogjuk tenni a kezeinket Anthony Testvérré, és egyszerűen odaadjuk neki a közösség jobbát. Istennek kell tennie a felszentelést. Ez csupán azért van, hogy tudja, és ti tudjátok, hogy mi hiszünk ebben a testvérben és szeretjük őt, és ő egy közülünk az Üzenetben. És azt akarjuk, hogy legyenek rajta Isten áldásai, és ez az amit mi órá kérünk. Imádkozzunk, amint rátesszük kezeinket a testvérré.

⁵⁶ Kedves Istenünk, ez a Te kis alázatos, olasz szolgád Urunk, ma este jön, hogy—hogy kezeinket rátegyük, és a közösség jobbát hivatalosan kiterjesszük órá a gyülekezettől. Urunk, a Te nagy Erőd küldje ezt a fiatal fiút a...?...a földre és a hasadékokhoz, ahová te őt elhívtad. És menjen ő és szabadítsa meg az embereket a bűnöktől és betegségekől, és hogy szolgáljon Téged, Urunk, az ő életének minden napjaiban. Te vezesd őt, irányítsd őt. A mi áldásaink legyenek vele, amint mi őt elküldjük Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg.

⁵⁷ [“Valaki beszél Branham Testvérhez.”—Szerk.] Ha? Ó én nem tudom. Mi telefonvonalban vagyunk; percenként ötven cent. Volt még itt valaki más, aki akarja...

Lépjetek fel ide és mondjátok a neveteket hogy kik vagytok, testvérek, csak ide a mikrofonba *itt* fent. Csak mondjátok. [Minden testvér mondja a saját nevét, “Pat Tyler,” “Claude Bogges,” “Dale Potter,” “...?...Henasey,” “James Humes,” “Earl Horner.”—Szerk.] Ezek azok? [Valaki mondja, “Igen.”] Testvéreim.

Ezek a férfiak, hiszitek, hogy ez az Üzenet az Isten Igéjéből való Igazság? [A testvérek mondják, “Ámen.”—Szerk.] Hiszitek ezt teljes szívetekből? [“Ámen.”] Rendben. És ti kívánjátok, és azt gondoljátok, hogy ha mi kezeinket rátök tesszük... Akarjuk hogy tudjátok, hogy mi veletek vagyunk, és mindent megteszünk, amit csak tudunk, hogy nektek segítsünk.

És most azt akarom, hogy ti testvérek, azért, hogy rájuk tehessem a kezemet, hogy lépjete fel ide most. És mindnyájan hajtsuk meg a fejünket, amint rájuk tesszük a kezeinket.

Kedves Istenünk, itt van egy csoport ember. Ráteszem a kezemet mindannyiukra a Jézus Krisztusnak, Isten Fiának Nevében. És Te, Aki elhívtad őket, hogy lelkészek legyenek, hogy ők Azt prédikálják Urunk, életüknek minden napjaiban. És...? . . . prédikálják az Evangéliumot minden teremtménynek. Mi a közösség jobbát adjuk nekik, és imádkozunk, hogy a Te áldásaid legyenek velük Urunk, amint mi megáldjuk őket, rájuk küldjük áldásainkat. Menjenek el a föld minden hasadékához, ahová te elhívtad őket, hogy menjenek. Dolgozzanak és szolgáljanak Téged abban a képességben, amelyre elhívtad őket. Legyenek ők bátor és valódi szolgálói Istennek. Add meg Urunk. És mi ezt Jézus Krisztus Nevében kérjük.

⁵⁸ Isten áldjon meg, mindannyiatokat, testvérek. Isten áldjon meg. Isten áldjon testvér. Isten áldjon meg. Isten áldjon meg Humes Testvér. Az Úr legyen veletek mindannyiatokkal.

Áldott legyen a kötés, amely összeköti
Szíveinket Keresztény szeretetben;
A rokon értelem közössége
Olyan, mint az ott Fent.

⁵⁹ Hát nem csodálatos Ő? Csak gondoljátok el most, hogy hány lelkészre lettek kezek rátéve maeste itt!

⁶⁰ Nem tudtam, hogy mi ezen a telefon összeköttetésen vagyunk. Bocsássanak meg nekem az emberek ezért ott kint; nem tudtam. Látjátok? Egyszerűen nem tudtam, hogy ők be fogják kapcsolni ezt a kis Üzenetet ma este. De mi . . .

⁶¹ Most olvasni fogjuk az Igét és imádkozunk, és egyenesen belemegyünk ebbe az Üzenetbe, amelyről érzem, hogy a Szent Szellem akarja, hogy ma este hozzam.

⁶² És most, mialatt visszalapozunk a...a témáért, egy pillanaton belül kihírdetem. Lapozzunk a IV. Mózeshez, a 22. rész, 31-es vers. IV. Mózes 22:31, egy témához. Mialatt odalapoztok, és ha szeretnétek olvasni, olvassátok, vagy jegyezzétek fel.

⁶³ Azt akarom, hogy mindnyájan emlékezzetek rám most, amíg újra látni foglak benneteket, remélem, hogy valamikor ezen a nyáron, ha az Úr úgy akarja. És ha bármi történik, és nem jutok el a tengeren túlra, akkor vissza fogok jönni. De most hisszük ezt, ahogy mindez körben munkált, hogy a Szent Szellem egy úton fog küldeni bennünket most, ahogy Ő azt kiválasztotta a Maga számára, hogy küldjön bennünket. És ez az, ahogy mi ezt csinálni akarjuk. Az Úr áldjon!

64 Atyám, mi azon vagyunk, hogy olvassuk a Te Igédet. Áldd meg Azt és kend fel Azt a mi megértésünkre, mi kérjük ezt Jézus Krisztus Nevében. Amen.

65 Mózes Negyedik könyve, a 22. rész és a 31-es vers.

És az ÚR megnyitotta Bálámnak a szemeit, és ő látta az ÚR angyalát ott állva az úton, és az ő kardja ki volt húzva a kezében: és ő meghajtotta a fejét, és leesett az arcára.

66 Most ennek az olvasásában, hogy egy összefüggést építsünk köré, egy témát akarok venni: *Megváltoztatja-e Isten Valaha Is Az Ő Véleményét Az Ő Igéjéről?*

67 Ez aztán egy téma, és ez egy nagy Igazság, amit nekünk meg kellene érteni. Mondhat-e Isten valamit, és azután azt mondja, “Bocsánat hogy mondtam ezt”? Visszaveheti-e Isten az Ő Igéjét, miután Ő Azt mondta?

68 Most, ebben az állításban itt, az oka, hogy én ezt az állítást választottam, mert ez a Bibliának egy olyan állítása, amelyet az olvasó, úgy próbálja látni, vagy azt próbálja mondani, hogy Isten megváltoztatja az Ő véleményét; ez itt valószínűbb, hogy Ő megváltoztatta a véleményét, mint bárhol máshol a Bibliában, amiről én tudok, mert Ő mondott Bálámnak egy dolgot, és azután mondott neki egy másikat. És most, sok ember megpróbálta Bálámot egyszerűen egy, ó, egy jövendőmondóvá tenni vagy valami. De Bálám nem egy jövendőmondó volt. Ő az Úrnak egy prófétája volt.

69 Most, mi először valahogy meg fogjuk rajzolni az Üzenet körvonalát. Izráel útban volt Palesz-... útban Palesztinába, Egyiptomból jövet. És az Úr velük volt, és ők... Minden ellenség, amely felkelt Izráel előtt félre volt téve az útból, mert Isten azt mondta, hogy Ő lódarazsakat fog küldeni előttük és ki fogja úzni az ellenséget mindaddig, amíg ők az Ő parancsolatainak engedelmisségében jártak. A feladat soha nem volt túl nagy. Az Amálekíták, azon napoknak az óriásai semmit nem jelentettek Izráel számára. Noha ők nagyságra kis emberek voltak, de ők az IGY SZÓL AZ ÚR-ban jártak. Tehát nem számít, hogy mi volt az ellenzék, Isten mindig gondoskodott arról, hogy az Ő Igéretének beszédei soha nem vallottak kudarcot Izráelnek.

70 És az Ő Testamentum Izráelje az Új Testamentum Menyasszonyának a jelképe, amint kijön a—a világból, és menetel az úton Kánaán felé, vagy a Kánaán, ahová mi megyünk, az a Millennium.

71 Most, most mi felismerjük itt, hogy Moáb a gyülekezet jelképe. És Moáb... Ők éppen megöltek néhány királyt és kiírtották az ellenséget, megöltek mindent, birtokolták a földet, és haladtak felfelé Moábnál. Most, Moáb semmi szín alatt nem egy pogány nemzet volt. Moáb egy olyan nemzet volt, amely

ugyanannak az Istennek szolgált, akinek Izráel is szolgált. És Moábnak a földje eredetileg Lót fiával kezdődött, az ő saját lányától. És ő, mivel ennek a nemzetnek az alapítója volt, és szervezte az ő ünnepeit és így tovább, és csinált belőle egy nagy nemzetet, és ők szaporodtak és tovább haladtak.

⁷² És most, Izráel Ábrahám magjából volt, nem Lótéból. Izráel Izsákból, Jákóbból jött. És Izráel Jákóbnak abból a tizenkét törzsből származott, akit később “Izráelnek” hívtak, mert ő bírkózott az Úrral. És Moáb itt . . .

⁷³ Most ebben, és ti emberek kint a—a telefonoknál, először azt akarom mondani, hogy én—én nem kívánok kritikus lenni, és remélem, hogy nem vagyok az. De az az Üzenet, amely nekem adva lett, nekem hűségesnek kellennem ehhez az Üzenethez, másképp én képmutató lennék. Látjátok? Én—én nem mondhatok többet, mint amire küldve vagyok, hogy mondjam.

És én—én azt gondolom, hogy Keresztény társadalom nagy ellenségei ma a szervezett gyülekezetek. Hiszem teljes szívemből, hogy az végül a fenevad jelébe fog formálódni, amit én, azt hiszem, hogy be tudom bizonyítani a Biblia által, Isten segítségével. Én ezt már megtettem. Hogy ez a fenevad jelébe fog formálódni az egyházak szövetségében. Mert Isten soha, semmikor nem ismert el egy beiktatott gyülekezetet, szervezett gyülekezetet, soha. Ő soha nem tette azt.

És valahányszor az ember csinált egy szervezetet, az Isten Szelleme elhagyta azt, és soha többé nem tért vissza. Kérdezzetek meg bármely történést, vagy ti magatok esetleg ennek olvasói vagytok. Soha! Amikor ők szerveztek, Isten feltette azt a polcra, és ez az ahová az ment; akkortól kezdve ott maradt. Ők tagságban növekedtek, de a Szellem ébredése soha, soha többé nem volt.

⁷⁴ Moáb itt, egy ilyen jelkép, mert ő egy—egy szervezett nemzet voltak; az ő saját földjükön, mint az ő felekezetükben. És ott volt az ő saját vallásuk, és vallásuk ugyanaz a vallás volt, mint ami Izráelnek volt. Ők Moábiták voltak és Jehova Istenben hittek, de ők embereknek egy szervezett csoportja voltak.

⁷⁵ És most, amint ők a természetes gyülekezetet képviselik, Izráel pedig a szellemi gyülekezetet képviseli az ő utazásában. Most, Izráel nem egy szervezett nemzet volt. Amíg ők Istent követték, ők függetlenek voltak. Ők jövevényként jöttek fel, nem volt hely ahová menjenek. Ahová csak a Tűzoszlop ment, ők Azzal mentek. Ők nem egy szervezett nemzet voltak. Volt közöttük egy szervezet, mert a körülméletkedést adta nekik azt az Isten parancsolata által, de ebben az időben soha nem voltak egy szervezett nemzet. Amikor ők végül egy szervezett nemzetté váltak, az volt az, ahol ők elestek és visszautasították az ő Messiásukat.

⁷⁶ És most mi mindig azt találjuk, hogy amikor ez a természetes és szellemi, a gyülekezetek és szervezetek szellemei találkoznak, akkor ott mindig összeütközés van. Soha nem volt másként. Ez mindig összeütközik. Mert felismerjük, hogy abban ott féltékenység van. És ebben a féltékenységekben az testi összehasonlítást okoz, utánczást. És mi ezt ma is úgy találjuk, amint az akkor volt. Amikor Isten tesz valamit egy egyénnek, akkor mindenki megpróbálja azt lemásolni épp úgy, ahogy azt Isten tette azért a személyért. Látjátok, ez egy versengést okoz, és testiséget alkot. És ha ők nem tudnak, a másik oldal, szellemi eredményeket kapni, akkor ők azt politikai erő által veszik, vagy valamit helyettesítenek, hogy felborítsák az emberek elméjét, hogy maguk után vonjanak tanítványokat.

⁷⁷ Ez pontosan az ami éppen a kezdetben történt; amint Kain és Ábel, mindkét fiú itt a földön. És amikor Ábel egy kiválóbb áldozatot mutatott be Istennek mint Kain, és Isten igazolta Ábelt azért, hogy lejött, és elfogadta az ő áldozatát; ez féltékenységet hozott létre Kainban, mert ő féltékeny volt a testvérére, és megölte a testvérét.

⁷⁸ Ez a kezdetben kezdődött, hogy amikor a természetes és a szellemi, noha Kain és Ábel ugyanazt az Istent imádták. Mindketten ugyanolyan fajta oltárt készítettek. És mindketten ugyanazt az Istent imádták, ugyanabban a gyülekezetben, ugyanaz az oltár. De Kain testi okoskodás által a föld gyümölcseit hozta be és azokat helyezte az oltárra, mint áldozatot, azt gondolva, hogy az biztosan válaszolni fog Istennek jóvátételként. Tehát neki, amint az emberek gondolják ma, "almákat kellett behoznia, melyeket Ádám és Éva vett, amely a bűnt okozta." És bármi, és azt hiszem, hogy ők most már egészen a "gránátalmánál" tartanak, vagy valami ilyen. Valaki nem olyan régen azt mondta, hogy az valami más volt.

⁷⁹ És, de Ábelnek a megfelelő áldozata volt. Ő tudta, hogy az vér volt, ami azt tette, tehát ő bárányt hozott. És amikor Isten az övét elfogadta, most, Ábel hit által, kijelentés által, semmi más módon. Akkor semmilyen Biblia nem volt még megírva. Tehát látjátok, hogy az igazságosság kezdete Isten kijelentett Igazsága, és az élő Isten egész Gyülekezete arra van építve.

⁸⁰ Jézus egy napon, amint a hegyről lejött, azt mondta az Ő tanítványainak, "Mit mondanak az emberek, hogy Én az embernek Fia vagyok?"

"Az egyik azt mondja, hogy Te 'Mózes' vagy, és a másik azt mondja, hogy Te 'Illés' vagy, és Te 'Jeremiás' vagy, vagy a próféták egyike."

Ő azt mondta, "De mit mondotok ti, hogy Én vagyok?"

⁸¹ Ez az, amikor Péter apostol Istentől ihletve, a Szellem által megelevenítve azt a hatalmas kijelentést tette, "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia."

⁸² Figyeljétek meg az állítást. “Áldott vagy Simon, Jónának a fia, nem hús és vér jelentette ezt ki neked. Az Én Mennyei Atyám jelentette ezt ki neked. Te Simon vagy. Erre a sziklára . . .”

Milyen sziklára? Most a Katolikusok azt mondják, “Péterre, a sziklára, a kis kőre.” És a Protestánsok azt mondják, “Krisztusra, a Sziklára.”

Nem azért hogy különbözzek; de az arra a kijelentésre lett építve, ami Péternek volt, hogy Ki Ő. “Senki nem jöhet Énhozzám,” mondta Jézus, “ha az En Atyám nem vonja őt. És mindenki, akit az Atya Nekem adott, az Hozzám fog jönni.”

“Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.”

⁸³ “Áldott vagy Simon, Jónának fia; nem hús és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én Atyám, Aki a Mennyben van. Erre a sziklára építem az Én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vehetnek ellene diadalt.” Az Isten Szellemi kijelentett Igéje!

⁸⁴ Figyeljétek meg, hogy Ábel Istenbe vetett hit által egy kiválóbb áldozatot mutatott be. És a testi hívó azt gondolta, hogy az az ő saját kezeinek a munkája volt, hogy, és az ő gyümölcsei és az ő csodálatos felajánlása, amit hozott, hogy Isten azt elismeri, és az összeütközést hozott létre.

Úgy találjuk, hogy Ábrahám és Lót összeütköztek.

⁸⁵ Úgy találjuk, hogy Mózesnek és—és Dátánnak, Kórének ugyanolyan összeütközésük volt.

Mózes, mivel egy felszentelt próféta volt az Úr Igéjével, igazolta, hogy ő lett választva arra, hogy vezetőjük legyen abban az órában, és hogy Ábrahámnak mindazok a dolgok meg lettek ígérve, és itt Mózes pontosan azt tette, amit Isten mondott, hogy meg fog történni.

És Kóré, mivel testi volt, fel akart állítani közöttük egy szervezetet. Ő létre akarta hozni az embereknek egy csoportját. És Isten nem foglalkozik emberekkel ilyen módon. Épp ott megmutatkozik ezen az Iráshelyen, az utazásnak egy jelképe ma, hogy a szerveződés nem az, amit Isten elrendel. Mert mihelyt Kóré azt megtette, Mózesnek azt mondta, “Túl sokat veszel magadra.” Más szavakkal, “Az egész gyülekezet szent! Nos, te azt mondod, hogy te vagy az egyetlen szent ember. Neked nincs jogod olyanokat tenni. Te megpróbálsz magadat valami nagygyá tenni. Mi mindnyájan szentek vagyunk. Mindnyájan Isten gyermekei vagyunk.”

⁸⁶ És Mózes csak elfordította a fejét és elment. Azt mondta, “Uram mit tegyek?”

⁸⁷ Isten azt mondta, “Válasszátok el magatokat tőle. Elegendem van ebből.” És elnyelte őt a földben.

⁸⁸ Látjátok, ott volt egy összeütközés. Amikor a testi és a szellemi összetalálkozik, akkor ott mindig van egy összeütközés.

Amikor Júdás és Jézus találkoztak, ott volt egy összeütközés; az Egyik Isten Fia; a másik a Sátán fia. Épp úgy mint Kain és Ábel, ott összeütközés volt, amikor találkoztak. Egyikük a gyülekezet pénztárosa volt, és a Másik egy pásztor volt. És mint most, mi erre a napra jövünk, ugyanahhoz a dologhoz újra. A testi felekezet Krisztus szellemi Menyasszonyához. Krisztus szellemi Menyasszonya annyira különbözik a testi szervezetektől, hogy bennük már egyáltalán semmi hasonlóság sincs.

⁸⁹ Most figyeljétek meg, a természetes mindig megpróbálja másolni a szellemit. De amint az Jákóbban és Ézsauban volt, nem fog működni. Nem működött. Most, amikor jó cselekedetek megtételéről van szó, én—én hiszem, hogy Ézsau valójában jobb ember volt mint Jákób, emberi szempontból. Próbált gondoskodni az ő papájáról; az vak volt, egy próféta. És mindezek a dolgok, melyeket ő próbált csinálni, de Ézsau mégsem gondolt arra, hogy az csupán testi cselekedet volt. Ő azt gondolta, hogy bekerülhet azáltal, amit ő tett, valami jót tenni valakinek, ami helyes volt. De Jákób, az ő egész lelke arra irányult, hogy megszerezze a születési jogot, és ez az, amit Isten elismert őbenne szelleminek.

⁹⁰ Figyeljétek meg, és ez mindig létrehozta, hogy a természetes gyűlöli a szellemit. Ez okozta, hogy Kain gyűlölte Ábelt. Ez okozta, hogy Kóré gyűlölte Mózeset. Ez okozta, hogy Júdás gyűlölte Jézust. És végig és végig ez megy. Ez okozza, hogy a természetes gyűlöli a szellemit, éppúgy, ahogy Kain a kezdetben gyűlölte Ábelt, azt, akitől Isten elfogadta az áldozatot, és megpróbálja elpusztítani.

Ők még a befolyást is megpróbálják elpusztítani. Ők mindent megpróbálnak elpusztítani, mert ez nem más, mint féltékenység. Ez Kainban kezdődött, és bizonyította, hogy az féltékenység volt, és ez még ma is ugyanez a dolog, amikor a természetes (a testi) és a szellemi összetalálkoznak. Bizonyítja, hogy ez Sátán, semmi más mód, mert a féltékenység Sátántól jön. És azután az Igazságnak egy utánzását okozza, valaki megpróbál valamit utánozni, ami nem ő, ők nincsenek arra elrendelve. Milyen sokat láttunk ebből az utolsó napokban! Óh, nekem, milyen sokat!

⁹¹ Tehát látjuk, hogy Isten soh-. . .soha nem változtatja meg az Ő véleményét az Ő eredeti Igéjéről. De akit Ő elhív, ez az, akit Ő elrendel. Senki más nem foglalhatja el azt a helyet. Senki nem foglalhatta el Mózes helyét. Nem számít, hogy mennyi Kóré támadt és mennyi Dátán; Mózes volt az, Isten hívta el tekintet nélkül.

⁹² De, és ha az emberek nem járnak az Ő tökéletes akaratóban, akkor Neki van egy megengedő akarata, amelyben Ő megengedi, hogy járjatok. Figyeljétek meg, Ő megengedi, rendben van, de Ő azt az Ő dicsőségére fogja kimunkálni, az Ő tökéletes akaratóban. Most ha szeretnétek. . .

⁹³ Éppúgy, mint a kezdetben, az nem Isten tökéletes akarata volt, hogy a gyermekek szex által szülessenek a földre. Nem, uram. Isten az embert a föld porából teremtette, és belé lehelte az életnek lehelletét, és ő élő lélekké lett. Ő vett az emberből egy segítőt, és alkotott neki egy feleséget. Ez volt Istennek az első és eredeti akarata. De amikor a bűn bejött, és azt a dolgot tette amit tett, akkor Ő megengedte az embernek, hogy házasságra lépjen egy feleséggel legálisan, és gyermekei legyenek általa. “Sokasodjatok és töltsétek be a földet, aztán, ha ez az, ahogy ti csinálni akarjátok.” De látjátok, ez soha nem volt az Ő tökéletes akarata.

⁹⁴ Ezért mindezeknek a dolgoknak, melyeknek volt kezdetük, azoknak kell hogy legyen egy végük. Minden bűnnek megsemmisítésre kell jutnia. Minden bűnt el kell távolítani. Ezért a nagy Millenniumban, amikor elérkezik a feltámadás, nekünk nem fog kellene újra megszületnünk apáink és anyáink által, hanem ahogy Isten azt kezdetben tette, Ő az embert a föld porából fogja előhívni, és vele az ő segítőtjét is. Ez így van. Ez az, ahogy Ő azt kezdetben tette.

⁹⁵ Ezért tehát Isten soha nem változtatja meg az Ő véleményét semmiről, hanem Ő meg fogja nektek engedni, hogy tovább menjetek. Most ez egy hosszú út körben, ahhoz, eljutni, amit én itt nektek erről mondani akarok. De, és, ez a ti . . . akarom, hogy ezt megértsetek. Látjátok? Isten megengedi, hogy valamit tegyek, és még meg is áld benneteket aközben, de az mégsem az Ő tökéletes akarata.

⁹⁶ Isten megengedte Izráelnek, hogy vegyen egy törvényt, a II. Mózes 19. részében. Amikor a kegyelem már adott nekik egy prófétát, Tűzoszlopot, egy áldozati bárányt, szabadító erőt, de ők egy Törvényért kiállottak. Az nem Isten akarata volt, de az be lett spriccelve, mert az ember azt akarta. És ő átkozott lett épp azáltal a törvény által, amelyet ő akart.

⁹⁷ A legjobb, ha Isten akaratát birtokoljuk. Ez az, amit Ő nekünk tanított. “Legyen meg a Te akaratod. Jöjjön el a Te Országod. Legyen meg a Te akaratod.” Nekünk alá kell rendelni magunkat az Ő akaratának és az Ő Igéjének. Ne kérdezzétek Azt. Higgyétek Azt. Ne próbáljatok egy utat találni körülötte. Csak vegyétek Azt úgy, ahogy Az van.

Olyan sokan akarnak körbe menni, valami másik utat kapni. És amikor ezt teszitek, akkor úgy találjátok magatokat, hogy tovább mentek, és úgy találjátok, hogy Isten megáld benneteket, de ti az Ő megengedő akaratában munkálkodtok, és nem az Ő tökéletes, Isteni akaratában.

⁹⁸ Ő megengedi, amint én mondtam, de Ő nem fogja—Ő nem fogja engedni, hogy az legyen az Ő tökéletes akarata; hanem Ő azt az Ő tökéletes akaratának tisztességére és áldására fogja kimunkálni. És a szex által való gyermek születés az egyik ilyen.

⁹⁹ Most figyeljétek meg, hogy Moáb először is egy törvénytelen nemzet volt. Az törvénytelenül kezdődött, de mégis egy—egy hívó apa által és egy hívó lány által.

Éppen pontosan, ha ti ezt jelképezitek és használjátok a szellemi értelmet, akkor láthatjátok, hogy a felekezet áll ott olyan tisztán, mint bármi. Biztosan. Látjátok, az egész dolog összességében rossz. És figyeljétek, amikor az így lett hozva, így kezdődött, akkor az soha nem tud... Úgy folytatódik, mint egy hógolyó, csak gördül tovább és tovább és tovább. Vesztek egy hibát, és azon az egy hibán kezditek, és egyszerűen tovább gördítetek egy dolgot a másik után, és az egyik dolgot, mint a másikat, mindent egymás után.

¹⁰⁰ És ez az, ahogy a gyülekezet indult. Ez az, ahogy az Nicaea, Rómában elkezdődött, amikor a Római Katolikus egyház... Már ott a kezdetben, ahonnan az jött, az Pünkösöd volt. De amikor ők szerveztek és behozták a híresebbeket a gyülekezetbe, elkezdtek csinálni, imáik voltak, és rózsafüzérek, és—és imádkozás a halottakért, és mindezek a többi dolgok. És aztán az elkezdett gördülni egyik hibából a másikba, egyik hibából a másikba, míg végül néztek hová jutott az. Abban semmi nem képviseli a pünkösödöt egyáltalán. Látjátok? Ez egy hiba, amely felvesz egy másikat, felvesz egy másikat. Csak egy dolgot lehet tenni, és ez az, hogy a felvételt letörölni és visszamenni a kezdethez.

¹⁰¹ Amikor Luther Márton elkezdte a megigazulással. Ennek kellene lenni a Lutheránus egyház tovább fejlődésének. Látjátok? Ha... Luther, amikor szervezett, ő nem vehette Wesley megszentelődését, mert ő szervezett; és az emberek nem álltak volna ki amellet, így a Szellem kijött abból.

¹⁰² Most Lót csoportja itt; illetve Moáb volt Lót lányának a gyermeke, törvénytelen, kezdjük azon. Most figyeljétek meg, ahogyan a természetes gyülekezet, Moáb képviseli a természetes felekezetet.

Izráel képviseli a szellemi Gyülekezetet. Izráel, ott volt egy igazi gyülekezet, annak a napnak a menyasszonya, Egyiptomból kihívva, és igazolva, hogy az az igazság.

¹⁰³ Figyeljétek meg, amikor ők, a kettő összetalálkozott. Mindkettőjük ugyanolyan áldozatot mutatott be, mindkettő épített, látott hét oltárt, mindkettőjük tiszta áldozatot, ökröt mutatott be. És ők még kosokat is bemutatnak, bizonyosságot téve, hogy van egy lejövendő Messiás. Fundamentálisan ők mindketten pontosan ugyanolyanok voltak. Izráel itt lent a völgyben; Moáb fent a hegyen. És Moáb hét oltárral; Izráel hét oltárral. Moáb hét ökörral; Izráel hét ökörral. Moáb hét kossal, amely az eljövendő Messiásról beszélt; Izráel hét kossal.

Mi volt bennük a különbség? Fundamentálisan mindkettő helyes. De látjátok, Moábnak nem volt meg Isten igazolása

ővelük; ők csupán egy nemzet voltak, híreseberek egy csoportja. De Izráellel ott volt egy próféta. Velük ott volt egy megvert Szikla. Nekik ott volt a Tűzoszlop. Nekik volt egy rézkígyó a gyógyulásra. Nekik meg voltak Isten áldásai, amelyek velük jártak és ők voltak Isten kihívott gyermekei.

¹⁰⁴ Most mi ezt itt napjaink gyülekezeteiben megtaláljuk annyira tökéletesen jelképezve. Amint Moáb nem úgy volt. Izráel egy jövevény volt helyről helyre; ahová a Tűzoszlop mozdult, ők azzal mozdultak. Moáb nem úgy; ők le voltak telepedve az ő saját felekezetükben, lent az ő saját nemzetükben. Ők nem mozdultak, ők egyenesen ott maradtak. Nekik megvoltak a híreseberek. Ők elrendeltek dolgokat, ahogy azt nekik tenni kellett, és megvoltak az ő harcosaik, megvoltak a vitézeik, nekik megvolt az ő királyuk, akitől ők a rendelkezéseket kapták, és így tovább.

¹⁰⁵ De Moáb látta Izráelt valami olyannal, ami nekik nem volt. Ők látták a hatalmas erőt Izráel között, és az egy próféta volt. És az a próféta Mózes volt. És ők tudták, hogy amikor a csata rosszra fordul, akkor ők egyszerűen felemelték az ő kezeit, és ott fent tartották, és a csata megváltozott. Nekik ilyen nem volt, ezért ők megpróbálták annak politikával megfelelni, egy politikai húzással. Elküldtek egy másik országra és béreltek egy prófétát, hogy jöjjön át azért, hogy nekik is lehessen egy prófétájuk, és legyen nekik erejük éppúgy, ahogy Izráelnek volt közöttük.

¹⁰⁶ Látjátok a testi összehasonlítást? Láthatjátok a testi gyülekezetet ma? Ez ugyanazt a dolgot tette.

¹⁰⁷ Figyeljétek meg most, mindkettőjüknek lesz prófétájuk. Az egyetlen különbség Mózes volt, Isten prófétája, az ő Királya Isten volt. Ez az, ahonnan ő az utasításait kapta, az Úr Igéjét. És Bálám, neki szintén volt egy királya, és az a király Bálák volt, Moáb királya, és ez az, ahonnan ő az utasításait és áldásait kapta. Tehát Moáb azt mondta Báláknak, "Gyere le," vagy Bálámnak mondta, "gyere le és átkozd meg nekem ezt a népet, mert ők betöltik a föld egész színét. Ők csak jönnek, és felnyalnak mindent, ahogyan egy ökör felnyalja a füvet." Mondta, "Gyere le most. És én úgy tudom, hogy te tudsz átkozni, tudsz áldani, és amit csak teszel, az el van ismerve."

¹⁰⁸ Most mi vegyük észre, hogy ez az ember egy Isten által elrendelt próféta volt, de ő eladta a születési jogait megfontolásból. Épp úgy, ahogy a gyülekezet tette ma, ahogy Luther, Wesley, Pünkösöd és az ő összes csoportjuk tette, eladták az ő szervezetükbe való bevonásért. Mózes Isten alatt; Bálám Bálák alatt. Mégis mindketten Isten által elhívott emberek, próféták voltak, és mindketten szellemiek. Figyeljétek meg a különbséget. Mindegyiknek volt egy vezetője; Mózesnek Isten volt; Bálámnak Bálák volt.

109 Figyeljétek meg itt, ahogy a szellemi alkalmazva van, hogy bebizonyítsa, hogy a természetes az helytelen. Mózes Istentől küldve, a kötelesség vonalában találkozik és ki lesz hívva Istennek egy másik prófétája által. El tudjátok ezt képzelni! Mózes, Istentől elhívva, Istentől elrendelve, az Isten kötelességében állva; odaérkezett ehhez a hideg, formális csoporthoz és ki lett hívva Istennek egy másik prófétája által, akit Isten megáldott és elrendelt. Hogyan mondanátok meg a különbséget? Mindkettőjüknek volt prófétája. Isten szólt mind a két prófétához.

110 És néhányan azt mondták, "Isten azt mondta: 'Tegyed ezt.' Isten azt mondta: 'Tegyed azt.'" Most én ezt nem kérdőjelezem meg, de ez kívül van Isten Igéjének vonalából. A próféta, nem számít hogy ő egy próféta, de ő kívül van a vonalon. Olyan sok ember be van ilyen módon csapva. "Óh, ez a testvér ezt tudja csinálni, és az a testvér azt tudja csinálni," és megtagadja az Igét?

111 "Noha én embereknek és angyaloknak nyelvén beszélek, noha nekem olyan ajándékaim vannak, hogy hegyeket tudok mozgatni, noha én minden javamat a szegények táplálására adom, mégis semmi vagyok."

"Sokan fognak Hozzám jönni azokban a napokban és azt mondják, 'Uram, Uram hát nem a Te Nevedben prófétáltam? Hát nem a Te Nevedben üztem ki ördögöket és cselekedtem hatalmas dolgokat?' És én azt fogom mondani nekik, 'Távozzatok el ti... Távozzatok el Tőlem ti gonoszságot cselekvők. Soha nem ismertelek benneteket.'" Pedig ők egy megvallással jönnek, hogy ők azt megtették, de Jézus azt mondta, "Ők gonoszságot cselekvők voltak." Mi az a gonoszság? Az egy olyan valami, amit te tudsz, hogy tenned kellene, ami helyes, hogy megtegyük, és mégsem teszed meg. Látjátok, hogy milyen lesz az utolsó napokban?

112 Hallgassatok az egész vonalon! Ez volt az én szándékom ma este. Azt mondtam, hogy kilenc órakerint leszek, de én egy kicsit talán túl fogok menni. Figyeljétek, ez volt az én egész szándékom, hogy megmutassam nektek ezt a vonalat az Isten Igéje által látjátok, hogy—hogy Istennek meg kell tartania az Ő Igéjét azért, hogy Isten maradjon.

113 Most mi észre vesszük, hogy mindkettő szellemi ember volt, mindketten próféták voltak, mindketten el voltak hívva. És Mózes éppen a szolgálat vonalában, előtte minden nap a friss Tűzszloppal, Isten Szellemevel őrajta, a kötelesség vonalában. Itt jön Istennek egy másik szolgálója, Istentől elhívva, Istentől elrendelve, egy próféta, akihez az Isten Igéje jön. Itt van a veszély vonal. Senki nem vitathatta, hogy az az ember Istentől volt—Istentől volt, mert a Biblia mondta, hogy az Isten Szelleme szólt hozzá, és ő egy próféta volt. De látjátok, amikor ő megkapta

Istentől a valódi választ, akkor ő Azt nem tartotta meg. Nem vette Azt észre, aztán ő elment kihívni Mózeszt.

114 Most Bálám kereste az Isten akaratát teljes szívéből. Most, amikor azok a nagy emberek átjöttek és azt mondták, “Bálám! Bálák a király küldött bennünket, hogy gyere hozzá azonnal ésátkozd meg Izráelnek ezt a népét, mert ők szétszóródtak a föld egész színén, és ők most ellenem táboroznak. És felnyaltak minden királyságot körben, alattunk. És most mi azt akarjuk, hogy gyere át ésátkozd meg ezt a népet. Mert én úgy tudom, hogy ha te bárkit megátkozol akkor ő meg vanátkozva.” Most látjátok, ő Istennek egy embere volt. “Amit te megáldasz, az meg van áldva.” Ő Istennek egy szolgája volt.

115 És Bálám most azt gondolta, hogy mivel ő egy próféta, “Nekem csak egyetlen dolgot kell tennem, és ez az, hogy kikeressem, hogy mi az Isten akarata.”

116 Ez a kötelessége egy prófétának, ha ő prófétának van elhívva. Mit kell egy prófétának tennie először? Ki kell keresnie az Isten akaratát, az Igéjét. Neki azt meg kell tennie. Mert, minthogy egy próféta, az Isten Igéje őhozzá jön. A . . . Ők azt mondják, “Hát, te nem egy teológus vagy,” a Biblia soha nem mondja, hogy az Isten Igéje egy teológushoz jön. Ők azok, akik Azt összezavarják. Az Ige Isten prófétájához jön.

117 És itt volt egy ember, aki Istennek egy prófétája volt. És amikor ő fel lett bérelve, hogy felbéreljék, hogy jöjjön át ésátkozza meg Istennek egy másik népét, figyeljétek meg, hogy ő elment az Isten akaratát keresni. És ő akarta tudni az Ő tökéletes akaratát, és Isten megadta neki az Ő tökéletes akaratát abban a dologban. Az Ő tökéletes akarata be lett mutatva neki. Mi volt az Ő akarata? “Ne menj!” Ez Istennek az első Szava. “Ne menjél velük. Ne próbáld megtámadni az Én népemet, akik az Én tökéletes utamon járnak.”

118 Ahogyan ez ma van, akadékoskodni akarnak, vitatkozni és minden mást, amikor látják az Isten Szellemét munkálkodni közöttetek. És ők megpróbálják, megpróbálták éveikig, hogy Ezt elfojtsák. De minnél inkább próbálták Azt elfojtani, Az annál nagyobbra nő. Nem átkozhatod meg azt, amit Isten megáldott. Egyszerűen nem tehetitek. Egyszerűen nem tehetitek.

119 Tehát látjátok, ez volt Isten népe. Most ez a próféta, noha ő ott fent volt és a király által volt felbérelve, munkálkodott a híreseberek között, és így tovább. És az Isten Igéje jött őhozzá. Ő kereste az Isten akaratát, és az Isten akarata visszaszólt őhozzá, és azt mondta, “Ne átkozd meg ezt a népet. Én megáldottam őket.”

120 Most nincs egy teológus az ég alatt, aki tagadhatná ezt az Üzenetet, amit mi prédikálunk, hanem hogy Ez pontosan az Isten Igéje a megfelelő időben. Isten igazolta ezt, mindenben, ami mondva vagy téve lett. Ő bebizonyította, hogy Ez helyes. Most

nincs teológus, sem Biblia olvasó, sem próféta, aki beletekinthet az Igébe, ha ő egy próféta, akkor ő ugyanazt a dolgot fogja látni. De ha ő nem látja ugyanazt a dolgot, akkor az megmutatja, hogy valami rossz. Mert...

¹²¹ Azt mondjátok, “Nos, óh, én vehetném ezt oda-vissza.” Úgy tett Bálák és Bálám. Látjátok? De Isten Mózeset azonosította.

És aztán mi volt a bizonyíték? Az Isten Igéje. És ő halotta a világos, egyértelmű döntését Istennek, “Ne menj. Ne próbáld meg—hogyan megátkozod azt, amit én megáldottam. Ők az Én népem.”

De tudjátok mit? Bálámnak nem tetszett az a nép, kezdjük azon. Óh, micsoda egy... Hogy milyen sok Bálám van ma a világon! Őneki nem tetszett az a csoport, kezdjük azon.

¹²² Most, miután ő megkapta az Istennek egyértelmű döntését, “Ne menj.” De látjátok, ahelyett hogy azt tette volna, az ugyanolyan dolog volt mint Kainnal, mint Kóréval, ő irigy volt, és ő—ő akart egy indítékot, hogy elmenjen, valahogy.

¹²³ Figyeljétek meg, hogy az ő felekezeti főhadiszállása, miután ő visszaküldött, azt mondta, “Nem, nem hiszem, hogy le fogok menni. Nem hiszem, hogy bármi közöm is lesz hozzájuk. Nem fogok vitatkozni azokkal az emberekkel, mert Isten mondta nekem, hogy ők az Ő népe, és én nem hiszem, hogy menni fogok.” Bárcsak megmaradt volna annál!

De lent a szívében, neki ők nem tetszettek. Látjátok? Azok nem az ő csoportja voltak. És bármi, ami nem az ő csoportjába tartozott, “az nem helyes, kezdjük azon.” Látjátok? És ő lenézett rájuk, és azt mondta, “Volt néhány szörnyű dolog, amit az a nép tett. Az biztos, hogy egy szent Isten meg fog átkozni egy ilyen népet. Ők, ők írástudatlanok. Ők nem olyan iskolázottak mint mi. Mi egy okosabb nép vagyunk. Óh, ők azt állítják, hogy Istennek szolgálnak, de nézzetek rájuk, milyenek ők? Egy csomó, hát, egy csomó rabszolgák, sárdagasztók, akiket az Egyiptomiak kiűztek ott lent. Hát, Istennek soha nem lesz köze egy ilyen koszos bandához!”

¹²⁴ Ő nem tudta meglátni a megvert Sziklát és a rézkígyót, azt a Tűzoszlopot. Ő megpróbálta őket egy erkölcsi álláspontból megítélni. Nem tudta meglátni az Isten magasabb elhívását. Kegyelem által, kiválasztás által ők, a vonalban voltak, és Isten Igéjével. És amikor ő meg akarta átkozni őket, Isten azt mondta, “Ne tedd azt. Ők az Enyéme. Hagyd őket békén. Ne érintsd őket.”

¹²⁵ Most, tehát ez az ember megfordult és visszament. Most figyeljétek meg az ő felekezeti főhadiszállását mégis, amikor visszament. Ők egy még befolyásosabb csoportot küldtek. Ez alkalommal ők lehettek, egy szabályszerű gyülekezeti tag helyett, ők lehettek teológiai doktorok, akik ez alkalommal jöttek. Ők lehettek püspökök, vagy talán állami presbiterek

mindenért. . . Ő elküldött egy—egy—egy jobb csoportot, és egy—egy kicsit befolyásosabb csoportot, valakit, akinek egy kicsit jobb iskolázottsága volt és jobban feltárhatta előtte a tervet, azt logikusabbá tehetta.

¹²⁶ Látjátok, ez az, amit Kain tett; ő okoskodott. Ez az amit Kóré tett; okoskodott. Ez nem azé, aki okoskodik.

“Mi lerombolunk okoskodásokat.” Mi hiszünk Istenben, nem számít hogy bármi más mit mond. Mi hiszünk Istennek. Mi nem okoskodunk azon, amit Isten mond. Azzal nem okoskodhatsz. Azt el kell fogadnod hit által. És bármi amit tudsz, arról többé már nem kell okoskodni. Én nem tudom hogyan teszi Ő; én csupán hiszem, hogy Ő megteszi. Én nem tudom, hogy hogyan fogja Ő megtartani az ígérését; de Ő azt mondta, hogy Ő meg fogja. Én azt hiszem. Én elfogadom azt azon az alapon, hogy hiszem hogy ez az Isten Igéje.

Te azt mondod, “Hát te ezzel nem fogsz boldogulni.” Én nem tudom, hogy hogyan fogok ezzel boldogulni, de Ő azt mondta, “Mondjad.”

Emlékszem, hogy az én Baptista pásztorom azt mondta, “Hát, Billy, te az oszlopoknak fogsz prédikálni a gyülekezetben. Nos, te azt gondold, hogy valaki is fog hallgatni egy ilyen dologra?”

Azt mondtam, “Isten így mondta.”

“Hogyan fogsz egy hétosztályos iskolázottsággal királyokért imádkozni, és prédikálni körbe a világon?”

¹²⁷ Azt mondtam, “Én nem tudom, hogy miként fogom csinálni, de Ő így mondta, és ez épp elég számomra.” Látjátok? “Ő így mondta. Én nem tudom, hogy ez miként lesz csinálva.”

Ő azt mondta, “Gondolod hogy az emberek ebben a nagy iskolázott világban, hogy te fel fogsz állni ellenük az Isteni gyógyításnak ezzel a témájával és így tovább, azt gondold, hogy ők ezt hinni fogják?”

¹²⁸ Ezt mondtam, “Nem nekem kell tudnom, hogy ők Ezt hiszik, vagy nem.” Mondtam, “Az én kötelességem, hogy Ezt prédikáljam. Ez az, amit Ő nekem mondott. Azt mondta, hogy Ő velem lesz, és Ő megmondta nekem, hogy mit fog tenni.”

És meg van téve pontosan, amit Ő mondott, hogy tenni fog. “Először fogd meg a kezeiket; azután be fog következni, hogy te még az ő szívük titkát is tudni fogod.” És én erről beszéltem nektek, és úgy történt. Hogyan teszi? Én még mindig nem tudom, hogy miképp teszi. Nem az én dolgom, hogy ez miként van csinálva; ez egyszerűen csinálva van.

¹²⁹ Ki tudta megmagyarázni, amikor Isten mondta Illésnek, “Menj fel oda és ülj le a hegyre, és én táplálni foglak. Én rendeltem a—a hollókat, hogy téged tápláljanak.” Hogyan tudott egy holló venni egy szelet kenyeret és egy darab—egy darab sült

halat, és azt odavinni a prófétának? Ez mindazon túl van, amit én meg tudnék magyarázni. És nem hiszem hogy ti meg tudjátok, vagy valaki is. De Ő megtette. Ez minden, ami szükséges volt. Ő megtette, és ez annak az igazsága.

Hogy hogyan tette Ő, én nem tudom; Ez nem az én dolgom. De Ő megtette. Hogyan alkotta a földet, én nem tudom; de Ő megtette. Hogyan küldte el az Ő Fiát, én nem tudom; de Ő megtette. Hogyan támadt fel a halálból, én nem tudom; de Ő megtette. Hogyan mentett meg engem? Én nem tudom; de Ő megtette. Ez így van. Hogyan mentett Ő meg benneteket? Nem tudom megmondani; de Ő megtette. Hogyan gyógyított meg engem? Nem tudom; de Ő megtette. Ő megígérte, hogy megteszi, és Ő magtartsa az Ő Igéjét.

Most Bálámnak ezt tudnia kellett volna, és ő jobban tudta.

¹³⁰ Figyeljétek meg azt a jobb, befolyásos csoportot jönni, és mi a jobb? Nekik jobb ajándékaik voltak. És nemcsak ez, hanem ők több pénzt is tudtak neki adni, és ők tudtak, kínáltak neki jobb pozíciót. “Most azon túl, hogy a szervezetben egy szabályszerű lelkész lennél, mi megteszünk téged egy területi felügyelővé. Látod? Hogy mi—mi teszünk valamit neked, hogy ha te egyszerűen kiűzöd azt a csoport embert onnan, tudod, és leállítod azt.” Oh ők egy nagy pozíciót kínáltak fel neki. Mondták, “Minnél jobban áldasz...” Mondta, “Tudod, én elő tudlak léptetni.” Figyeljétek, hogy honnan veszi ő a szavait, a nemzet vezetőjétől.

¹³¹ Honnan vette Mózes az ő Beszédét? A Menny Királyától. Az egyik Isten ígéretének az Igéje volt, “Én be foglak vinni titeket az ígéret földjére, és senki nem fog megállni előttetek. Lódarazsakat fogok küldeni előttetek, és kiűzöm őket a jobb oldaltól a bal oldalig. És ti be fogjátok venni a földet. Én meg... Én azt már odaadtam nektek. Menjetek tovább, vegyétek, birtokoljátok azt; az a tiétek.” És most, látjátok, ez az, Akire Mózes hallgatott. És ez az ember figyelt addig, amíg eljutott valamire az ő saját szívében, amire ő féltékeny volt, és így aztán ő elment az ő egyházi vezetőjéhez. Látjátok?

¹³² Figyeljétek meg, egy jobb pozíció. Ő azt mondta, “Tudod, hogy én elő tudlak léptetni? Én elő foglak léptetni téged egy jobb helyre. Többet fogok érted tenni. Megemelem a fizetésed. Jobb fizetést adok neked.” És amikor ő mindezeket felkínálta neki, az megvakította őt.

¹³³ Mennyi Bálám van ma a világon, akik egy jobb pozíció által, egy jobb gyülekezet, valaminek az ígérete által! Amikor egy embernek megnyíltak a szemei az Igére és Isten munkálkodásaira... És az a jó ember, akinek befolyása van, és Isten szolgájaként indul, és van neki egy jó gyülekezete. Egy idő után a Szent Szellem keresztsége be van neki mutatva; a Jézus Nevében való keresztsége be van neki mutatva, amely a Szentírás

és a keresztségre az egyedüli Szentírás szerinti mód. És amikor ez be van neki mutatva, és a felekezet tudja, hogy ők el fogják veszteni őt amikor ő ezt elkezd, akkor felkínálnak neki egy jobb pozíciót és egy gyülekezet váltást. Látjátok, ez újra a régi Bálámizmus, pontosan úgy, ahogy az a kezdetben volt.

¹³⁴ Most az az ember, aki a Bibliát olvassa, nem olvashatja Azt anélkül, hogy látná, hogy ez az Igazság. Soha senki nem volt megkeresztelve az “Atya, Fiú, Szent Szellem,” címeit használva. Ez egy Katolikus tantétel és nem a Biblia Tanítása. Egy személy sem volt soha a Bibliában megkeresztelve, vagy háromszáz évvel az utolsó apostol halála után, csak a Jézus Krisztus Nevében. A Katolikus egyház kezdte azt el, és a többi pedig rátért arra. És bármely lelkész, aki ezt tanulmányozza és megnézi ezt, tudja, hogy ez az Igazság. De a népszerűségért, hogy megtartsa az ő pozícióját, hogy a nép jobbat gondoljon róla, ő megalkuszik.

“Hát,” te azt mondod, “Isten áldotta meg őt.”

¹³⁵ Bizonyára. Néhányuknak megvan a gyógyítás ajándéka, néhányuknak nagy kampányaik vannak. És ez az orruk alá lett dörzsölve, és ők ugyanazt a választ kapják az Isten Igéjéből, mint te, vagy bármely más ember kapna. Isten nem változik meg. Látjátok hogy mire gondolkodok?

¹³⁶ Bálám egy jobb pozícióért azt gondolta. Most figyeljetelek, amikor az a jobb csoport visszajött, a jobb . . . Bálám itt vett egy hamisított szöveget. Látjátok? Ő azt mondta . . . A—a jobbik csoport visszajött, és neki—neki azt kellett volna mondania, “Távozzatok a jelenléteimből! Én megmondtam nektek az Isten Igéjét. Távozzatok! Ez az IGY SZÓL AZ ÚR.” De látjátok, az ajándékok, és hogy népszerűbb ember legyen!

¹³⁷ Óh, hogy mennyire szeretik ezt csinálni! “Mi elküldünk téged az egész világra. Adunk neked egy speciális repülőgépet. Támogatjuk az összejöveteleidet mindenhol, hogy ha te egyszerűen . . .” Óh, nem. A-ha. Látjátok?

Mi tudjuk, hogy mit mond az Ige. Tudjuk, hogy Isten mit mondott. Meg fogunk maradni annál, az Isten segítsége által. Látjátok? Nem számít, hogy milyenek az ígéretek, és mennyivel többet tudtok fizetni, és mennyi ez, az, vagy a *másik*, amit te—te produkálni tudsz; mi az IGY SZÓL AZ ÚR-at akarjuk, és először azt, amit Ő *Itt* mondott.

“Hát a gyülekezet azt mondta, ‘Ez másodlagos.’”

Mi azt akarjuk, mit Isten kezdetben mondott. “És bármit Ahhoz hozzáadva, vagy Abból elvéve, és még a neved is ki lesz véve az Élet Könyvéből; ha egy szót Hozzátesznek, vagy egy Szót elvesznek Abból.” Mi azt akarjuk, amit Ő mondott; nem azt, amit a gyülekezet mondott, vagy amit Jones Doktor mondott, vagy bárki más mondott. Mi azt akarjuk, amit az AZ IGY SZÓL AZ ÚR mondott, amit az Ige mondott.

¹³⁸ De most mi így találjuk Bálámot, egy Isten szolgáját. És sokan azok közül az emberek közül elkezdik, és Istentől vannak elrendelve, és sok dologban Isten Igéjét szölik; de amikor a teljes Igazságra kerül a sor, akkor nem csinálják.

¹³⁹ Figyeljétek meg itt, hogy mint Isten prófétájának, neki először is nem lett volna szabad összeakadni egy ilyen csoporttal. Nem szabad lett volna elmenni velük. De figyeljétek meg, hogy a népszerűség érdekében, látjátok, az ő lelkiismerete érdekében, ő azt mondta, “Hát maradjatok itt egész éjszaka, és én újra megpróbálom.” Látjátok, “Újra megpróbálom”? Miért akard újra megpróbálni?

¹⁴⁰ Isten már megmondta neki, hogy mit mondjon. Isten azt mondta, “Mondd meg nekik, hogy nem mész.” Ez volt az Ő eredeti Igéje. “Nem megyek. ‘És ne menj. Ne átkozd meg azt, amit Én megáldottam.’” Most figyeljétek meg, hogy ez egy idő után visszafelé sült el neki. Látjátok? És úgy is fog mindig. Amikor Isten mond valamit, akkor Ő úgy gondolja. Ő nem változtatja meg az Ő véleményét arról. Megmarad közvetlenül az Ő Igéjénél. Nem számít, hogy bárki mit mond, Ő megmarad közvetlenül annál az Igénél.

¹⁴¹ Most Bálámnak jobban kellett volna tudnia. El kellett volna választania magát az ilyen társaságtól, de mindazok a ragyogó ajándékok és egy—egy—az ígélet, amit ez a király mondott, “Te tudod, hogy én megtehetem. Én vagyok a püspök. Én egyszerűen azt tehetem, amit csak akarok, és én előléptetlek téged, hogy ha te eljössz és megteszed ezt nekem.”

És Isten mondta neki, “Ne tedd.”

¹⁴² De Bálám mégis azt mondta, “Ti, ti maradjatok egész éjjelre, és én—én újra megpróbálom.”

Látjátok, neki megvolt az Ige. Neked nem kell többé vitatkozni Azon. Isten így mondta. Egy ilyen csoporttal, ők téged mindig kibeszélnek az Isten akaratából, ha te azt megengeded.

¹⁴³ Volt egy csoport egyszer, amely eljött egy Jób nevezetű prófétához. Ők nem tudták őt kibeszélni. Ő látta a látomást. Tudta, hogy mi a helyes.

Bálám látta a látomást, és mégis nem maradt meg Azzal.

¹⁴⁴ Nem számít, hogy mennyire mondta az ő gyülekezeti csoportja, “Óh Jób, neked *ezt* kellene tenni, neked *azt* kellene tenni.” Még az ő feleségének is, ő azt mondta, “Úgy beszélsz, mint egy bolond személy.” Látjátok? “Én tudom, hogy mit mondott az Úr. Tudom, hogy Ő mit követelt, és ez az, amit én tettem.” Látjátok, ő megmaradt annál, amit Isten mondott neki.

¹⁴⁵ Figyeljétek meg, ahogy Bálám használja ezt a hamis szöveget az ő lelkiismeretére. Látjátok? Ő azt mondta, “Hát, én—én meg fogom nézni. Újra meg fogom próbálni.” Most ez az, ahová elérkezel másodlagosan. Mennyi Bálámunk van ma este, akik

szeretnék használni a Máté 28:19 hamis szövegét [Branham Testvér háromszor kopog a szószéken—Szerk.] csupán az ő lelkiismeretük érdekében? Hányan akarják használni a Malakiás 4-et az ő lelkiismeretük érdekében? Hányan akarják használni a Lukács 17:30-at csupán a lelkiismeret érdekében? Hányan akarják ezeket a dolgokat használni mégis, “Hát, én mondom neked, én—én azt hiszem, hogy ők mindnyájan össze vannak keveredve Ezen”?

¹⁴⁶ És aztán itt Bálám megpróbálta ezt mondani, “Talán esetleg Isten keveredett össze. Újra megpróbálom, látjátok, és meglátom, hogy Ő mit mondott.” Nos, Ő ismeri a te szívedet. Figyeljétek meg, hogy Bálám ezt a hamis szöveget az ő saját lelkiismeretének érdekében használta, mert ő valójában a pénzt akarta. Ő akarta a méltóságot. Ő azt akarta. Ő akarta azt az állást. Ő akarta azt a pozíciót, hogy arra felnézzenek, mint *Erre-és-erre* a Doktorra. Így ő—ő—ő azt mondta, “Újra megpróbálom.”

¹⁴⁷ Óh, a Bálámoknál maeste a világon, megígért pozíciók, népszerűség! Nekem, óh nekem! Ők azok által elzibbasztják a lelkiismeretüket. A felekezeteik miatt ők azt mondják, “Ha te ezt teszed, akkor kirepülsz. Én tudom, hogy te egy jó ember vagy és mi szeretünk téged,” és ő egy jó ember, “mi szeretünk téged. De te ezt nem prédikálhatod. A mi—a mi tanításunk mondja, hogy nem teheted meg. *Ez-és-ez* a Doktor megmondta, hogy ez ennek a módja. Most neked így kell hinned, ha velünk akarsz maradni. Most ha akarod, én tudom, hogy nagyon kemény időszak áll mögötted, hát én utána nézek, hogy elő tudnálak-e léptetni, vagy talán kapnál egy másik gyülekezetet.” Oh, te Bálám! Amikor te ismered az Isten akaratát, akkor tegyed! Isten nem fogja megváltoztatni az Ő véleményét. Nem.

¹⁴⁸ Valami, ami mellett Ő elmehetne, az Igazság az Ő küldetéséért. Azt mondta, “Hát, én—én újra megpróbálom.” Figyeljétek meg itt a Bálámokat.

¹⁴⁹ Tehát most emlékezzetek, amikor a második este eljött ezzel a nagy híreseberrel, akkor az ő lelkiismerete már tompa és zibbadt volt, Isten engedte, hogy menjen. Nos, Isten soha nem változtatta meg az Ő véleményét, hanem Ő odaadta neki az Ő megengedő akaratát. “Akkor menj.” De ő rájött, hogy az nem fog menni.

¹⁵⁰ Isten tudta, hogy mi volt Bálám szívében. Noha ő egy próféta volt, az Úr tudta, hogy ő gyűlölte azokat a szent-fetregőket, és ő—és ő csupán. . . ő—ő mégis meg akarta őket átkozni. És Isten megmondta neki, hogy ne tegye azt, de ő mégis jött, meg akarta tenni újra, tehát Isten elengedte őt. Isten azt mondta, “Menjél hát.” Most emlékezzetek hát, hogy Ő soha nem változtatta meg az Ő véleményét.

¹⁵¹ Figyeljétek meg, hogy ez volt az ő kívánsága, hogy megátkozza őket. Azt a népet, amelyet ő fanatikusnak

bélyegzett, ő meg akarta átkozni. Ő akart egy pozíciót. Ő nem akart bolondozni velük, tehát azt gondolta, hogy ha megtenné ezt a kis cselekedetet a királynak, akkor őt előléptetnék. Isten soha nem változtatta meg az Ő véleményét vagy az Ő Igéjét.

De Ő meg fogja adni a szíveteknek, a szíveteknek a vágyát. Ő ezt megígérte. Tudjátok ezt? Ő megígérte, hogy megadja a szívetek vágyát. És legyen a ti vágyatok az Isten Igéje. Legyen a ti vágyatok az Ő akarata, és soha ne a saját akaratotok. Az Ő akarata! Ha Ő... Ha kértek tőle valamit, és Ő nem adja azt meg nektek, akkor mondjátok, “Köszönöm Neked Uram. Te tudod, hogy mi a jó.”

¹⁵² Figyeljetez Ezékiás Királyra, amikor ő felküldte oda hozzá a prófétát, Isten tette, és azt mondta, “Tedd rendbe a házadat. Meg fogsz halni.”

Ezékiás befordult arccal a falnak és keservesen sírt, és azt mondta, “Uram Istenem, én—én arra kérek, hogy Te tekints le rám. Én tökéletes szívvel jártam Te előtted. Azt akarom, hogy Te adjál még nekem tizenöt évet.”

¹⁵³ “Rendben van.” Isten szólt a prófétához, ezt mondta, “Menj vissza és mondd meg neki, hogy meghallgattam őt.”

És mit tett ő? Szégyent hozott az egész nemzetre. Felgerjesztette az Isten haragját úgy, hogy Ő meg akarta őt ölni. Ez így van. Ti tudjátok ezt. Visszacúszott Istentől. Sokkal jobb lett volna a nemzetnek, a királynak és mindenkinek, ha ő elment volna és elvette volna az Isten első dolgát az ő számára.

De a prófétának nehéznek tűnt az a dolog, amikor a prófétának vissza kellett mennie és az Isten Igéjét szólni hozzá, miután ő megmondta neki. De Isten azt mondta, “Menjél tovább.” De látjátok, az szégyent hozott.

¹⁵⁴ Mit tett Bálám? Miután tudta Isten akaratát, és ő mégis kitartó volt, ő mégis meg akarta azt csinálni. És mit tett az? Figyeljétek meg. Ő soha nem változtatja meg az Ő véleményét. Tudta, hogy mi volt az ő szívében.

¹⁵⁵ Tudjátok, Tamás egyszer egyszerűen nem tudta azt elhinni. Nem, ő—ő azt mondta, “Nem, én nem tudom ezt elhinni. Ha vehetném a kezemet, és beletehetném az Ő oldalába, az Ő kezeinek szöghelyébe, hát akkor, én—én akkor hinni fogom.”

Ő azt mondta, “Gyere ide Tamás. Látjátok? Most tedd ide a kezedet.”

Nos, óh Tamás most azt mondta, “Ez az én Uram és az én Istenem.”

¹⁵⁶ Mondta, “Igen, te láttál és most hiszel. Mennyivel inkább nagyobb azoknak a jutalma, akik soha nem láttak és mégis hisznek!”

Az emberek néha nem akarják venni a Szent Szellemet, ha ők nem beszélnek nyelveken. Az biztos, hogy én hiszek a nyelveken szólásban. Ő egy jó Isten; Ő megadja a ti szívetek vágyát. De nem számít, hogy mennyire beszélsz nyelveken, és megtagadod ezt az Igét, akkor mégis helytelen vagy. Látjátok? Látjátok, nem mentek be a nyelveken szólás által. Minden Ige megtartása által mentek be. Ez a Szent Szellem bizonyítéka, amikor hiszed az Isten Igéjét. Látjátok?

¹⁵⁷ Én hiszek a nyelveken szólásban. Én hiszem, hogy te meg lehetsz elevenedve, amint én ezt ma reggel mondtam, amíg egy új nyelven szólsz. Én magam is tettem és tudom, hogy ez az Igazság. Tudom, hogy ez igaz. De ez nem a jele annak, hogy te Isten kiválasztott gyermeke vagy. Látjátok? Valóban nem. Ő soha nem mondta . . .

“Sokan fognak Hozzám jönni és azt mondják: ‘Uram, nem a Te Nevedben prófétáltam és tettem ezeket a nagy dolgokat?’ Ő azt fogja mondani: ‘Távozzatok el Tőlem ti gonoszságot cselekvők, soha nem ismertelek benneteket.’”

¹⁵⁸ Te beszélsz nyelveken és azután megtagadod, hogy megkeresztelkedj a Jézus Krisztus Nevében? Valami valahol helytelen. Igen, valóban; mindazok a dolgok, mindazok a rendelkezések, melyeket Isten ad. Van valami ami helytelen. Csak kutassátok át a saját lelkiismereteket és nézzétek meg, hogy mit—nézzétek, hogy mit mondott a Biblia. Mutassatok nekem egy helyet, ahol valaha is valaki az “Atya, Fiú, Szent Szellem” nevében volt megkeresztelve. Látjátok? Az nincs ott. De látjátok, néha ti a lelkiismeretetek érdekében azt mondjátok, “Hát . . .”

Azt mondjátok, “Isten beszél az asszonyokhoz arról, hogy mit kell tenniük, hogy ne viseljenek rövidnadrágokat és dolgokat, de tudod, a pásztor azt mondta . . .” Tehát ők a könnyebb utat veszik.

¹⁵⁹ Ők tudják, hogy Isten mit mondott arról Itt. Látjátok? Biztos, Isten így mondta.

Tehát ők—ők—ők azt csinálni akarják mégis, látjátok. Ők megpróbálnak egy kifogást találni. “Hát, én azt hiszem, hogy az sokkal jobb. Az—az nem . . . A szél nem fúj . . .” Igen.

De Isten azt mondta, hogy a férfi más módon öltözzön, mint egy asszony. “Ha egy asszony egy férfire való ruhát vesz fel, akkor az utálatosság az Ő szemében.” Tehát az nem helyes, igen, és nektek nem szabadna azt csinálni. Nem. Látjátok? Tehát ezért ez helytelen.

¹⁶⁰ De látjátok, ők megpróbálnak egy kifogást találni, hogy “Az Úr mondta nekem, hogy ezt tegyem.” Én nem mondom, hogy Ő nem mondta, de figyeljete, az nem az Ő tökéletes akarata. Annak az Ő megengedő akaratának kell lennie. Látjátok, hogy

mit tesz ez? Ez beszennyezi az egész kompániát. Az beszennyezte az egész tábor.

¹⁶¹ Figyeljétek meg itt, Isten soha nem változtatta meg az Ő véleményét, az Ő Igéjét. De Ő egy jó Isten, és Ő meg fogja adni a ti szívetek vágyát, még akkor is, ha az az Ő akarata ellen van. Hiszitek ezt?

Figyeljétek, hogy Isten azt mondta Mózesnek, “Menjél le oda,” ez a felkent próféta. Mondta, “Menj le oda és szólj a sziklának.” Az már meg volt verve.

¹⁶² Mózes lement oda az ő haragjában, felvette a vesszőt és azt mondta, “Ti lázadók, hát vizet vegyünk nektek ebből a sziklából?” és megütötte a sziklát. A víz nem jött. Újra megütötte; és jött. Ez Isten akarata ellen volt. Megtört minden tervet a Bibliában; Krisztust másodsor is meg kellett verni. Látjátok? Krisztus meg volt verve egyszer. Az megtörte az egész tervet. De Ő megadta neki az Ő megengedő akarátát. Azután pedig ezt mondta, “Látjátok, mi megszereztük nektek a vizet. Igen, én hoztam ezt nektek, ti lázadó banda!”

¹⁶³ Isten azt mondta, “Gyere ide Mózes. Gyere ide. Gyere ide fel a tetőre. . . Te egy hűséges szolga voltál.” Mint az asszony a magas sarkakkal, “Te másztál, látod. Nézzél oda át. Látod az ígéret földjét?”

“Óh Uram!”

“De te nem fogsz oda átmenni. Te az Én megengedő akaratomat vetted, itt lent a Sziklánál. Te önmagadat dicsőítetted, látod, és nem Engem. Te önmagadat szentelted meg. Nem Engem szenteltél meg. Nem tartottad meg az Én eredeti Igémet, amit Én mondtam neked hogy tegyed.” A vizek mégis jöttek.

Te ráteheted a kezeidet a betegre és ők meggyógyulnak. Prófétálhatsz, vagy beszélhetsz nyelveken. De a dolog az, hogy tartsd meg az Ő eredeti Igéjét! Isten nem változtatja meg az Ő véleményét barátom. Nektek meg kell tartanotok az Ő megbízását, az Ő akarátát.

“Óh, hát az a tanítványoknak volt.”

¹⁶⁴ Ő nem változik meg. Ha Neki még van egy tanítványa, akkor ez ugyanaz a megbízatás. “Menjete el az egész világra és prédikáljátok az Evangéliumot. Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.” Ez soha nem változik. Ő nem tud változni.

Most te mondhatod, “Hát én mondom neked, hogy ez nem ezekre a napokra van.” Óh, te Bálámíta! Látjátok? Látjátok, Isten nem változik meg. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

¹⁶⁵ Csak figyeljétek meg ma a Bálámítákat. “Óh, én tudom, hogy ők a Bibliában Jézus Nevében kereszteltek, de figyelj, az egész nép. . .”

Engem nem érdekel, hogy mit tett a nép. “Nem adatott más Név az Ég alatt amely által ti üdvözülhettek.” “Nincs bűnöknek bocsánata, hanem csak Jézus Krisztus Nevén keresztül.” Hogy mi, hogy mennyire jó vagy, mit teszel, ennek semmi köze nincs hozzá. Ez az Isten eredeti Igéje; nektek meg kell Annál maradni. *Phü! Rendben.*

¹⁶⁶ “Az Ő Igéjének való engeldemesség jobb, mint az áldozat.” Emlékezzetek arra az időre, amikor Saul visszament.

¹⁶⁷ Bálámnak megvolt a hitnek ajándéka, és használhatta volna azt az Isten tökéletes, eredeti Igéjéhez.

Sok ember ma a színtéren a gyógyítás ajándékaival ugyanezt a dolgot tehetné. Sok ember itt kint, emberek, akik nyelveken szólnak, emberek akik prófétálnak, egy ajándékkal, ők használhatnák azt az Isten Királyságára, de ők azt nem teszik. Ők veszik. . . És Isten megáldja őket mégis, ők veszik a megengedő akaratot. De a népszerűségért, és örömkért, személyes nyereségekért eladták az ő születési jogukat, ahogy Ézsau tette, látjátok, eladták azt egy szervezetnek. Kiárusította, ahogy Bálám tette. Látjátok?

Olyan sokan teszik ma ugyanezt a dolgot. Mi tudjuk, hogy ez így van. Ők kiárusítják a születési jogukat. Hah! Asszonyok, vallást téve a Szent Szellemről, rövidnadrágokat viselnek; a férfiak odaengedik őket a szószékekre, felnyírt hajú asszonyok a szószékeken; festékekkel az arcukon, vallásos köntösben. A legnagyobb botránykő, ami a gyülekezetnek valaha is volt.

¹⁶⁸ Ha tudni akarjátok, a politikai erőkből, hogy hány óra van a királyság korában, akkor nézzétek meg, hogy hol vannak a Zsidók. Figyeljétek, hogy miként vannak a Zsidók, mert ők egy nemzet. Ha tudni akarjátok, hogy hol állnak a nemzetek, akkor figyeljétek a Zsidókat.

Ha tudni akarjátok, hogy hol áll a gyülekezet, akkor figyeljétek az asszonyokat. Figyeljétek az erkölcsöket az asszonyok között, mert ő a gyülekezetnek egy képviselése. Amikor látjátok, a szennyeződést az asszonyok között, akkor megtaláljátok a szennyeződést a gyülekezetben. Amivé ő vált, egy kifestett Jézabel, az pontosan az, amivé a gyülekezet vált. Látjátok? Nos, ez az igazság, és ti ezt tudjátok. Látjátok? Ha tudni akarjátok, hogy hol áll a gyülekezet, akkor figyeljétek az erkölcsöt az asszonyok között. Mert ő, a gyülekezet az egy asszony.

Ha tudni akarjátok a nemzeti állapotot, akkor figyeljétek a Zsidókat.

¹⁶⁹ Figyeljétek meg, amint Isten Bálámnak mondta, miután ő hallotta az igazán körülhatárolt döntést, Igét, “Ne menj.” Igen, aztán Ő mondta neki, miután Ő látta az ő—az ő szívében, hogy mit fog az tenni; Ő odaadta neki az Ő megengedő akaratát, tehát Ő ezt mondta, “Menj.”

¹⁷⁰ És te ugyanazt a dolgot teheted. Ha nem akarsz járni az Igazságban, akkor mehatsz és lehet neked—lehet neked egy nagy szolgálatod. Biztos, hogy meg lehet. De te az Ő megengedő akaratát veszed. Az Ő Igéje felett jársz. Ő biztosan sikerre fog segíteni téged. A . . .

Éppúgy, ahogy Ő Bálámmal tette. Ő egy siker volt, de nem tudta megátkozni a népet. Nem tudta megtenni. Mert valahányszor elkezdett átkozni, akkor áldott. Látjátok, nem tudta megtenni. De amikor elkezdett jószerencsés lenni az ő vívmányaiban, akkor tanította azokat az embereket Bálákon keresztül, hogy házasságtörést kövessenek el. Ő behozta Izráel taborát és elházította őket, azt mondva, “Hát, mi mindnyájan egyek vagyunk. Hát ti ugyanazt az Istent imádtátok. Nekünk van itt fent egy prófétánk; és nektek van ott lent egy prófétátok. És nekünk ugyanolyan áldozatunk van, ugyanaz a Jehova, mint atyáinknak. Nos, miért ne jönnétek fel mindnyájan egyszerűen és társulnátok velünk.”

A Biblia mondta, “Ne csatlakozzatok hitetlenek közé. Ne legyetek velük közös igában egyáltalán. Ha ők Ezt nem hiszik, akkor maradjatok távol tőlük.” Látjátok? “Gyertek ki, szakadjatok el,” azt mondja az Úr, “és Én elfogadlak benneteket.” Látjátok? “Ne érintsetek az ő tisztátalan dolgaikat.” Ez így van. Az ő szennyük az Ige ellen, és hasonló dolgok, maradjatok azoktól távol. Ne figyeljetek arra.

¹⁷¹ És itt felismerjük, hogy Bálám lement oda és elkezdte tanítani a népet, és volt egy hibája. És ő—ő a Bálám útján rohant, ahogy ő ezt tette és Bálámot tanította, és Izráel gyermekei házasságtörést követtek el. És egy csapás sújtotta Izráel nemzetét, a népet és sok ezren közülük meghaltak egy napon.

És mialatt ők mindannyian ott voltak az Isten oltára előtt, imádkozva, itt jött egy Izráelita férfi egy Midianita asszonnyal, egy felekezeti asszonnyal, és bementek a sátorba. És a pap fia átment oda, és fogott egy dárdát, és mindkettőjüket megölte. És az visszatartotta Isten haragját. Ti tudjátok, hogy ez a Szentírás. Így van ez? Látjátok?

¹⁷² De mi történt? Bálám, neki sikerült Izráelt meggyengíteni. Mit tett ő? Meggyengítette a taborukat. Isten hagyta őt menni és meggyengíteni a taborukat, és az bemocskolta az egész tábor.

És amikor valamilyen tanítás elkezdődik, amely nem a Biblia Igazsága, akkor az bemocskolja az egész tábor. Valaki felkel egy másik elképzeléssel, mint Kóré és azt mondja, “Nos, ez, az, és amaz, és nekem van egy más elképzelésem,” az bemocskolja az egész tábor. És ez az, amit tett az egész gyülekezeti táborral ma. Ez így van.

¹⁷³ Tanítva, ahogy ő tette, meggyengítve az egész tábor Kádes Barneára, az Ige színvallására. Amikor Kádes Barneához

érkeztek akkor, a tábor meggyengüléséhez. Visszajöttek. Ők egyenesen utána mentek . . .

Emlékezzetek, hogy ők angyaleledelt ettek. Megvult nekik az Isten Igéje mindeneste, szemmeláthatóvá téve. És ők ették az eledelt. Ittak a sziklából. Ők mindnyájan, látták a csodákat. Figyelték Mózeszt és látták a beszédét, látták az ő prófétálásait, mindent.

És aztán végül, amikor odafigyeltek erre a hamis tanítóra, aki közjük jött és helytelenül tanított, meggyengítette a tábort, és azáltal sikeres volt.

Építhetett millió dolláros épületeket. Lehetek neki nagy felekezetei. Hozzátehetett ezerszer ezret, és nagy cselekedeteket tehetett, és hatalmas cselekedeteket, és próféta volt. Ez rendben van, de amíg az nem az Isten Igéjével van, akkor jobb ha távol tartod magad tőle.

Isten nem változtatja meg az Ő véleményét. Maradjatok egyenesen az Ő Igéjével, mert ez az, ami a végén ki fog jönni, az Ige, Igéről Igére. “Aki elvesz egy Szót Abból, vagy hozzáad egy szót Ahhoz!” Annak meg kell maradni, az Igének.

¹⁷⁴ Most figyeljete nagyon. Amikor eljött az Ige próbája, amikor átmentek és látták azt a nagy ellenzékét, a legnagyobb ellenzékét, amelyet valaha is láttak, az Amálekítákat akik—akik tízszer nagyobbak voltak tőlük. Azt mondták, “Úgy nézünk ki, mint a szöcskék. Az ő kerítéseik, vagy a városaik úgy körbe vannak falazva, hogy ők rendezhetnek körülötte egy szekérversenyt, két szekérral olyan keményen, ahogy csak mehetnek körbe a falakon, látjátok, a városaik körül. Nos, az ő dárdáik egész kinyúlnak, hosszúak. És ők óriások. Hát, mi úgy nézünk ki, mint a szöcskék. Nem tudjuk megtenni.”

És két férfi megállt azon az Igén, Káleb és Józsué azt mondták, “Várjatok egy percet! Ti kétmillió ember, fogjátok csak be a szátokat egy percre. Mi több, mint képesek vagyunk megtenni azt. Látjátok, mi több, mint megfelelőek vagyunk számukra.”

Mire alapozták ők? Isten mondta, “Én odaadtam nektek a földet. Az a tiétek.” És ők ott álltak. De az emberek elházasodtak, egyéb dolgok között és mindenfajta tanítással és szertartásokkal közöttük, és ők egyszerűen gyengén tutyi-mutyin nem tudták, hogy merre forduljanak és mit tegyenek. Ez így van. Ott jött az Ige-próba.

¹⁷⁵ De Ő mégis engedélyt ad nektek, hogy csináljátok, megengedi a ti akaratotokat, egy megengedő akaratot, tudva, hogy . . . Hogy mi van a szívetekben, Ő tudja azt.

Azt mondjátok, “Hát Branham Testvér, én *így* és *így* teszek. Engem ez nem zavar. Isten megáld engem mindennap. Enekelek

a Szellemben. Táncolok a Szellemben. Én . . .” Ő azt megengedi. Menjél tovább. Ez igaz. De mit fogsz csinálni?

¹⁷⁶ “Én rövidnadrágokat viselek, és *ezt* teszem. Az nem zavar engem. Tudom, hogy az én hitem Krisztusban van, és nem abban, amit viselek.”

De, a Biblia azt mondja, hogy van abban valami, ám. Látjátok? Mit fogsz csinálni? Le fogsz rakni egy botránykövet, ahogy Bálám tette, az összes többi asszony elé. Mit fogsz tenni a te fiatal lányodnak? Lesz nektek egy csomó csavargó, ez pontosan így van, egy csomó kis kifestett Jézabel. Látjátok?

¹⁷⁷ De Isten sikeressé fog tenni benneteket. “Hát, Ő megáld engem.” Én nem kételkedem abban. Ő megáldotta Bálámot is. Látjátok? Biztos, hogy Ő meg fog. Te az Ő megengedő akaratában jársz, és nem az Ő tökéletes akaratában. Isten nem változtatja meg az Ő véleményét, azért mert Ő megáld téged.

Ő megáldotta Izráelt ott kint negyven éven át. Mit tettek ők? Feleségeket vettek, családokat neveltek, csókolták a gyermekeket, fizették a tizedeiket, és ott kint éltek. És az Isten megáldotta őket a pusztában, táplálta őket a mannával, tovább és tovább. És mindannyiuk elveszett, mert ők soha nem tartották meg az Ő eredeti, megengedő . . . az Ő eredeti akaratát, az Ő Igéjét. Az Ő megengedő útját választották.

¹⁷⁸ Menjetek tovább, de emlékezzetek, hogy amikor elhagyták Kádest, akkor soha nem utaztak tovább. Ők csupán körbe és körbe mentek a pusztában. Ahol ők kint lehettek volna két nappal azután, ők az ígélet földjén lehettek volna. Ők negyven évig utaztak, és mindnyájan meghaltak Józsué és Káleb kivételével, akik megmaradtak az eredeti Igén.

¹⁷⁹ Óh, Istenem, segíts nekünk. Isten nem változtatja meg az Ő akaratát. Ő nem változtatja meg a véleményét, de Ő meg fog benneteket áldani.

Biztos, Ő megáldotta Bálámot. És mit tett ő ott lent? Bemocskolta az egész táborn. Látjátok, meg kell hogy álljatok azon, amit Ő mondott. Ő soha nem változtatta meg az Ő eredeti tervét.

¹⁸⁰ Most figyeljétek meg a Bálámokat ma a színtéren, ha megtennétek. Csak nézzetek körbe. Boldogulnak, nyelveken szólnak, biztos, Isten ajándékát nyereségre használják, meg minden, biztos. De beszennyezik az Isten egész gyülekezetét az ő romlott tanításukkal. Ez így van.

Valaki azt mondta nekem, “Miért teszed *ezt*? Miért teszed *azt*?”

Mondtam, “Te nem hiszed, hogy Ez az Igazság?”

¹⁸¹ “Óh, igen. De,” mondta, “tudod mit? Ez nem a te dolgod. Neked a betegekért kell imádkozni. Ők hiszik, hogy te egy

próféta vagy. Hát, taníthatnád az asszonyokat, hogy, és a férfiakat, hogy miként tegyék *ezt, azt és amazt.*”

“Hogyan taníthatod őket algebrára, amikor még az ABC-jüket sem tanulják meg? Ha? Ha? Hogyan taníthatnád nekik azokat a dolgokat, amikor ők még az abc-s könyvüket sem veszik?” Látjátok? Vissza kell jönnöd és elkezdni ott, ahol te kezdted, vagy ahol eltértél és vedd az Isten minden Szavát.

¹⁸² Csak figyeljétek ezt meg ma a szintéren. Amiképpen Bálám beházasított az Isten gyülekezetébe egy paráznát, beházasította a paráznát az Isten gyülekezetébe, úgy ezek a hamis tanítók ma megpróbálják megmondani neked. Ők be fogják házasítani az összes szervezetet és azokat az embereket a Jelenések 17. öreg paráznájába. Az ő Bálám tanításuk ma körbe jár, és mondják, “Mi ugyanolyanok vagyunk. Mindnyájan Keresztények vagyunk.” És papok és pápák és ami csak van, mind megalkusznak és ezt teszik.

¹⁸³ A prédikátor mondta; még egy Pünkösdi prédikátor is, akit ismerek, ők mindnyájan elkezdtek most adni a kerek kósert. Melynek jelentése *Astóret*, a “hold-isten,” egy kóser ostya. Azt mondják, “Zárjátok be a szemeteket és vegyétek, úgy, ha ez bántja a lelkiismereteket.” Zárjátok be a szemeteket? Egy kerek ostya, mit jelent az? Mi egy megtört testet veszünk, Jézus Krisztus megtörve; nem egy kerek hold-istent, Astóretet, akit Mária helyettesít. És a római kóser még mindig kerek a hold-istenért, istennő, nem isten. Nekünk egy megtört kóserünk van, biztosan. Óh!

¹⁸⁴ Tehát most a Jelenések 17. nagy paráznája, ezek a Bálám tanítók az ő hamis tanaikkal, beházasítják a gyülekezetet abba a fajta összevisszaságba. Figyeljétek meg, amikor ez a végidőben a színvalláshoz érkezik, és figyeljétek meg annak a gyengeségét most. Kilencszáz és egynéhány különböző szervezet, ez egyik erre híz, és a másik arra. Nincs közöttük egység. És ők megpróbálnak egységet létrehozni; nem az Isten Igéjével, Isten eredeti tervével alátámasztva. Ők azt politika és szervezet által hozzák be.

Isten nem változtatja meg az Ő véleményét. Ő megmarad közvetlenül az Ő Igéjénél. Azt mondta, “Ég és föld elmúlnak, de az Én Beszédem nem múlik el.” Ez így van. Ő megmarad az Ő eredeti Igéjénél. Óh, nekem!

¹⁸⁵ Noha ők még érvelnek Ellene, ugyanúgy ahogy tették, és csupán... Csak egyetlen dolgot lehet tenni. Ő nem fogja Azt megváltoztatni. Csak higgyétek. Mert mind az egek és mind a föld el fognak múlni; az Ő Igéje soha nem fog kudarcot vallani. Látjátok?

¹⁸⁶ Látjátok, hogy hová házasodtok be? Látjátok a politikát és dolgokat, ahogyan ők megpróbálják a gyülekezetet összekapcsolni egy politika által a gyülekezetben? Mi nem politika által csatlakozunk Krisztushoz.

Mi, a Gyülekezet Krisztushoz a Szent Szellem keresztsége által csatlakozunk. És annak a módja, hogy te tudod a Szent Szellem keresztségét az, hogy a Szellem benned azonosítja Istennek minden Szavát, hogy az Igaz. Ez így van. “Mert aki elvesz Ebből egy Szót, vagy hozzáad Ehhez egy szót, az ő része kivéttetik az Élet Könyvéből.”

¹⁸⁷ De “Ő sikeres,” mondod. Nem a siker által tudod Ezt hinni. Nem siker által tudod Istent megítélni. A világ jószerencsés. Bálám azáltal sikeres volt.

De testvérem ti Istent az Ő Igéje által ítéletek meg. Ő megtartja az Igéjét és azonosítja Azt, hogy Igaz. Tehát emlékezzetek barátaim, hogy amíg ti éltek, soha ne feledjétek ezt, hogy Isten nem változtatja meg az Ő véleményét. De Ő meg fog áldani. Meg fogja engedni, hogy az Ő megengedő akarátában járjatok, de nem fogja megváltoztatni az Ő véleményét. Ő nem fogja megváltoztatni az Ő tervét. Nem fogja megváltoztatni az Ő Igéjét miattatok. Nem uram.

Nektek kell megváltozni. Nem azért van Isten Igéje nálatok, hogy azt a ti tapasztalatotokhoz hozzászabályátok; a ti tapasztalatotokat kell az Isten Igéjéhez szabni. Látjátok? Ez a módja annak, hogy ti. . .

Azt mondjátok, “Hát, én jó ember vagyok. Isten *ezt* teszi, *azt*, vagy *amazt*.” De te megtartod az Ő Igéjét? “Oh, hát, mondom neked, ez egyszerűen nem. . . Nem.” Rendben van, valami nincs rendben valahol. Isten fogja. . . Igen, Ő sikeressé fog tenni téged. Biztosan, Ő téged. . .

¹⁸⁸ A felekezetek sikeresek azokhoz, akik nem fogadják el! Ők kiterjesztik a sátraikat, a nagy, ragyogó gyülekezeteket, és mindent végig az egész országban. Ők gazdagok, és a pénz ömlik be, a tagok jönnek mindenhol. Hát nem a Biblia mondja, “Őbenne volt található a világnak a gazdagsága, és még az emberek lelkei is,” és minden ami ebben a régi paráznában található volt, aki az egész dolognak, politikának és szervezetnek az anyja?

¹⁸⁹ De Isten kis csoportja az Ő Menyasszonya, az Igére központosítva. Tartson meg benneteket a Kedves Mennyei Atya közvetlenül odarögzítve. Soha ne mozduljatok el attól az Igétől.

Ti áldhattok, ti. . . Isten meggyógyíthatja a betegeiteket. Ő meggyógyíthatja a beteg gyermekeiteket. Meggyógyíthatja a férjedet, feleségedet. Meggyógyíthatja a te anyádat, valaki mást. Ugrálhatsz az Ő Szellemében és táncolhatsz fel-és-le.

Emlékezzetek, hogy az eső esik igazra és igazságtalanra ugyanúgy. De amikor a mag ott fekszik, akkor az vagy el van rendelve, vagy nincs elrendelve. És ha az el van rendelve, akkor. . . Ha az egy búza, akkor annak búzáat kell teremnie. Ha az Isten Igéje, akkor annak Isten Igéjét kell létrehoznia. Ha nem az, hát akkor nem az. Látjátok? Most már értitek?

¹⁹⁰ Az Úr áldjon meg benneteket. Itt mondtam nektek, hogy kilenc óraker abba fogom hagyni, és az itt van, húsz perc múlva tíz. Sokan közületek emberek, még sokat kell utaznotok. Szeretlek benneteket. És amiért én így visszatartottalak benneteket, az nem azért van, mert én kegyetlen akarok lenni hozzátok, hanem mert szeretlek benneteket. És amit én tudok, abból semmit nem tartok vissza; én nektek az Igazságot mondom.

¹⁹¹ Kint az összejöveleteken, ahová én járok, soha nem hallotok engem, hogy ezeket az Üzeneteket prédikálnám. Nem, én megígérem nektek, hogy idejövök ebbe a Tabernacle-ba. Épp itt van, ahonnan én prédikálok az én Üzeneteimet. Van még nekem három vagy négy további itt, amit az Úr adott nekem, megvannak nekem azokhoz az Iráshelyek, amelyeket nem merészelnék prédikálni sehol máshol, mint épp itt. Itt van az, ahonnan az Isten Igéje elindult. És amíg Isten nem változtat, én megmaradok épp itt és épp itt teszem közzé. Ez igaz.

Odaát kint az összejöveleteken imádkozom a betegekért, és minden hasonló; és mellékesen mondom dolgokat egy körülíró módon, hogy a juhok hallják Azt. Ők tudják, hogy miről van szó. Egyébként az csupán csali a horgon, látjátok. Én bemutatom a jeleit—megpróbálva megmutatni, hogy Isten tudja a felismerésben, és ismeri az emberek szívét, és teszi ezeket a dolgokat. Ez egy evangélista ajándék, csupán hogy felrzza az embereket.

Az első dolog, tudjátok, hogy egy szalag beesik az ő házukba. Az aztán elvégzi. Ha ő egy juh, akkor egyenesen Utána jön. Ha ő egy kecske, akkor kirúgja a szalagot. A-ha. [Ben Bryant Testvér mondja, “És téged is.”—Szerk.] Látjátok, ez . . . “És téged is,” ez igaz, Ben. Ez, ez pontosan igaz. Ben-nek van már néhány tapasztalata. Rendben van. Hát, ez így van.

¹⁹² Örültök, hogy az Övéi vagytok? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Boldogok vagytok? [“Ámen.”] Nagyon régen szoktunk énekelni egy kis pünkösdi éneket, mint:

Anyyra boldog vagyok, hogy az Úr kihozott engem;

Anyyra boldog vagyok, hogy az Úr kihozott engem;

Ha nem Jézus lett volna, akkor hol lennék én?

Anyyra boldog vagyok, hogy az Úr kihozott engem.

Óh, én boldog vagyok, mióta az Úr kihozott engem;

Boldog vagyok, mióta az Úr kihozott engem;

Ha nem Jézus lett volna, hol lennék én?

Anyyra boldog vagyok, mióta az Úr kihozott engem.

Kiáltozom, mióta az Úr kihozott engem;
 Kiáltozom, mióta az Úr kihozott engem;
 Ha nem Jézus lett volna, óh, hol lennék én?
 Annyira boldog vagyok, hogy az Úr kihozott
 engem.

Dicsőség! Boldogok vagytok? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] “Boldogok vagytok . . .” Énekeljük ezt.

Boldogok vagytok, hogy az Úr kihozott
 benneteket?
 Boldogok vagytok hogy az Úr kihozott
 benneteket?
 Ha nem Jézus lett volna, óh, hol lennék én?
 Annyira boldog vagyok, hogy az Úr kihozott
 engem.

Hát, én énekelek azóta, mióta az Úr kihozott
 engem;
 Énekelek azóta, mióta az Úr kihozott engem;
 Ha nem Jézus lett volna, óh, hol lennék?
 Annyira boldog vagyok, hogy az Úr kihozott
 engem.

Boldogok vagytok-e azért? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—
 Szerk.] Akkor mi a Világosságban fogunk járni. Ismeritek ezt
 az éneket?

Mi a Világosságban fogunk járni,
 Az egy gyönyörű Világosság,
 Onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppjei
 fényesek;
 Körülöttünk fénylik éjjel és nappal,
 Óh, Jézus a világ Világossága.

Szeretitek ezt? Énekeljük újra.

Mi a Világosságban fogunk járni,
 Az egy gyönyörű Világosság,
 Onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppjei
 fényesek;
 Körülöttünk fénylik éjjel és nappal,
 Óh, Jézus a világ Világossága.

Ez napfelkelte!

Mindnyájan ti a Világosság szentjei
 hirdessétek,
 Jézus a világ Világossága;
 Igazság és irgalom az Ő Nevében,
 Jézus a Világosság . . .

Most emeljük fel a kezeinket, amikor énekeljük.

Óh mi ebben a Világosságban fogunk járni,
 Ez egy olyan gyönyörű Világosság,
 Onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppjei
 fényesek;
 Körülöttünk fénylik éjjel és nappal,
 Jézus a világ Világossága.

Rázzátok meg egymás kezeit.

Óh, onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppjei
 fényesek.

Boldogok vagytok, hogy a Világosság gyermekei vagytok? A
 Fiú fent van.

. . . körülöttünk éjjel és nappal,

“Kisgyermek, szeressétek egymást.”

. . . a világ Világossága.

Óh, mi csak a Világosságban járunk, az olyan
 gyönyö- . . . (Az Ó Igéjének megnyilvánulása.)
 Onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppjei
 fényesek,
 Csak fénylik körülöttünk éjjel és nappal,
 Ez Jézus, a világ Világossága.

Mindnyájan hiszitek ezt?

Menetelünk Sionba,
 A gyönyörű, gyönyörű Sionba;
 Menetelünk felfelé Sionba,
 Az Isten gyönyörű Városába.

Óh, mi menetelünk Sionba,
 Gyönyörű, gyönyörű Sionba;
 Menetelünk felfelé Sionba,
 Az Isten gyönyörű Városába.

Hadd utasítsák azok vissza az éneklést,
 Akik soha nem ismerték a mi Istenünket;
 De a Mennyei Király gyermekei
 De a Mennyei Király gyermekei
 Beszéljék szerte az ő örömüket,
 Beszéljék szerte az ő örömüket.

Mert mi menetelünk . . . (Dicsőség!)
 A gyönyörű, gyönyörű Sionba;
 Menetelünk felfelé Sionba,
 Az Isten gyönyörű Városába.

Óh, mi menetelünk Sionba,
 Óh, gyönyörű, gyönyörű Sionba;
 Menetelünk felfelé Sionba;
 Az Isten gyönyörű Városába.

¹⁹³ Vegyétek elő a zsebkendőiteket. Vegyétek elő a
 zsebkendőtöket csak egy percre. Adjunk az Urnak integető

felajánlást. Ez nem egy kéve, de ők Pál testéről vittek zsebkendőket és dolgokat, tudjátok.

Óh, menetelünk Sionba,
Óh, gyönyörű, gyönyörű Sionba;
Menetelünk felfelé Sionba,
Az Isten gyönyörű Városába.

Óh, menetelünk Sionba,
Óh, a gyönyörű, gyönyörű Sionba;
Menetelünk felfelé Sionba,
Az Isten gyönyörű Városába.

¹⁹⁴ Ámen! Oh, nem érzitek ettől jól magatokat? Éppen el tudom képzelni azokat az öreg szenteket régen, mielőtt bementek ott a római cirkuszba, kezdtek felmenni a hegyre, tudjátok, felfelé a kis emelkedőn, mentek befelé az oroszlánok barlangjába, ezt mondvá:

Óh, menetelünk Sionba,
Ebbe a gyönyörű, gyönyörű Sionba;
Menetelünk felfelé Sionba,
Az Isten gyönyörű Városába.

Sion mezői teremnek
Ezer szent edeset
Mielőtt elérjük a Mennyei Trónt,
Mielőtt elérjük a Mennyei Trónt,
Vagy járunk az arany utcákon,
Vagy járunk az arany utcákon.

Menetelünk Sionba,
A gyönyörű, gyönyörű Sionba;
Menetelünk felfelé Sionba,
Az Isten gyönyörű Városába.

¹⁹⁵ Ismételjétek utánam. Uram Istenem, [A gyülekezet mondja, "Uram Istenem."—Szerk.] Ujból felajánlom magam Neked. ["Ujból felajánlom magam Neked."] Tisztíts meg engem minden igazságtalanságtól. ["Tisztíts meg engem minden igazságtalanságtól."] Tisztíts meg engem minden kételkedéstől a Te Igédben. ["Tisztíts meg engem minden kételkedéstől a Te Igédben."] Hadd legyenek ettől a Húsvétől kezdve, ["Hadd legyenek ettől a Húsvétől kezdve,"] egy új teremtmény ["egy új teremtmény"] Krisztus Jézusban. ["Krisztus Jézusban."] Hadd hordozzam a szívemben, ["Hadd hordozzam a szívemben,"] a Te Igédet. ["a Te Igédet."] Legyen Az egy Lámpás a lábaimnak ["Legyen Az egy Lámpás lábaimnak"] amely Megvilágítja az ösvényemet. ["amely Megvilágítja az ösvényemet."] Innentől kezdve, ["Innentől kezdve,"] Téged foglak követni. ["Téged foglak követni."] Jézus Nevében. ["Jézus Nevében."] Ámen. ["Ámen."]

Menetelünk Sionba,
 Óh, a gyönyörű, gyönyörű Sionba;
 Menetelünk felfelé Sionba,
 Az Isten gyönyörű városába.

¹⁹⁶ Nem érzitek ettől jól magatokat? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Újból felajánlottuk magunkat, tudva, hogy szívünkben megelevenedtünk a halálból, élővé lettünk. Nem érzitek ettől magatokat jól? [“Ámen.”] Nekem, óh nekem. Szeretlek benneteket elmúlhatatlan szeretettel.

Figyeljete. “Szeressétek egymást. Mert nem utálhatjátok a ti testvéreteket, akit láttok, és nem mondhatjátok, hogy Istent meg szeretitek, Akit nem láttatok.” Látjátok? Tehát csak szeressétek egymást.

Akkor amikor szolgáltok egymásnak, szolgáltok Istennek. Így van ez? “Amiként egygel a legkisebbek közül cselekedted, akikben megelevenítő Erő van, úgy Velem tettétek.”

“Mikor láttunk Téged szükségben? Mikor látogattunk meg Téged a börtönben? Mikor tettük ezeket a dolgokat?”

“Amit ti velük tettétek, azt Velem tettétek.”

¹⁹⁷ Hát nem csodálatos? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Én szeretem Őt, ti is? [“Ámen.”]

¹⁹⁸ Óh, van még egy ének, amit el kell énekelnünk, ha még van egy további perccetek. Óh, hát mi egyszerűen vesszük azokat. Rendben. Rendben van uram. Óh! *Vidd A Jézus Nevét Magaddal.* Ne felejtsetek el ezt barátaim. Énekeljük mindnyájan most. Mindenki együtt, csak egy nagy szívvel, vigyük Hozzá. Kezdjük mindazzal, ami bennünk van.

Vidd a Jézus Nevét magaddal,
 Fájdalomnak és jajnak gyermeke;
 Örömet és vigaszt fog adni neked,
 Mindenhová vigyed, ahová mész.

Drága Név, Óh milyen édes!
 A föld reménye és a Menny öröme;
 Drága Név, Oh, milyen édes!
 A föld reménye és a Menny öröme.

¹⁹⁹ Emlékezzetek most, imádkozzatok értem, amikor a forró üldöztetés szelei fújnak, amikor az ördögök minden oldalról kihívnak, én emlékezni fogok rá, hogy ti imádkoztok értem éjjel és nappal, és én imádkozni fogok értetek.

Álljatok a ti jó pásztorotok, Neville Testvér mellé, és a társa, Capps Testvér mellé. Hallgassatok rájuk. Ők az Élet Igéjét fogják tanítani nektek. Én hiszem ezt. Ha nem hinném, akkor biztosan nem engedném őket ide. Biztos, hogy nem. Hiszem, hogy ők hiszik az Üzenetet, és annál maradnak legjobb ismereteik szerint, és nekem mindkét emberben hitem van. Maradjatok velük. Ez a többi testvér körben, ahol nekik az összegöveleteik

vannak, akik ma este itt álltak, ha ti az ő szomszédságukban vagytok, álljatok melléjük. Hallottátok, hogy ők miért jöttek ide ma este.

Vigyétek a Jézus Nevét magatokkal,
Mint egy pajzsot minden csapda ellen;
(figyeljétek ezt)
Amikor kísértések gyülekeznek körülöttetek,
Csak leheljétek azt a szent Nevet imába.
Drága Név, drága Név, Óh milyen édes!
Óh milyen édes!
A reménye. . .

Kedves Istenem, gyógyítsd meg ezeket az embereket. Imádkozom hozzád Atyám, a Jézus Nevében. Add meg Uram, kérem.

. . . Óh milyen édes!
A föld reménye és a Menny öröme.
Amíg találkozunk! amíg találkozunk!
Amíg találkozunk Jézus lábainál;
Amíg találkozunk! amíg találkozunk!
Isten legyen veletek, amíg újra találkozunk.

Hajtsuk meg most a fejünket.

[Branham Testvér elkezdte dudolni az *Isten Legyen Veletek*— Szerk.] Óh, Istenünk, légy velünk. Segíts nekünk Urunk.

. . . találkozunk Jézus lábainál! (amíg
találkozunk!)
Amíg találkozunk! amíg találkozunk!
Isten legyen veletek, amíg újra találkozunk.

²⁰⁰ Ez igazán az én imám. Amíg újra találkozunk, Isten áldjon meg benneteket! És most megkérem a mi drága Neville Testvérünket, hogy legyen szíves elbocsájtani ezt a ragyogó gyülekezetet.

Isten szeret benneteket, mindnyájatokat. Olyan hálás vagyok, hogy ilyen társaim vannak, mint ti mindnyájan. Milyen lenne az én Üzenetem, ha nem lenne nekem senki aki Azt hiszi? És vannak itt emberek, ti meghaljátok Érte, ezért az Üzenetért. Isten segítsen benneteket, mindnyájatokat. Imáim veletek vannak. Aldásaim elmennek mindnyájatokkal. Ne felejtsetek el, hogy ti egy rész vagytok a feltámadásban. A megelevenítő Erő most bennetek van. Ez mind el van intézve. Ti Isten gyermekei vagytok.

Hajtsuk meg a fejünket, amíg Neville Testvér elbocsájt. És Isten áldjon meg benneteket.

*MEGVÁLTOZTATJA-E ISTEN VALAHA IS AZ Ő
VÉLEMÉNYÉT AZ Ő IGÉJÉRŐL? HUN65-0418E*
(Does God Ever Change His Mind About His Word?)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1965.Április 18-én, Vasárnap este, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville-ben, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1997-ben.

HUNGARIAN

©1997 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org